Свого не цурайтесь ...
І чужому научайтесь,
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
— Тел. в Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIII. Ч. 205. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 3-го ЛИСТОПАДА 1966 10 ЦЕНТІВ — 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, NOVEMBER 3, 1966 No. 205. VOL. LXXIII.

ОСТАННІ ВІСТІ

Середа, 2 листопада, 1966

В АМЕРИЦІ

ПОЖЕЖА ЛІСІВ В КАЛІФОРНІЇ спричинила смерть сімох пожежників а доля п'ятьох пожежників не відома. 15 осіб важко поранені. Це найбільша пожежа впродовж останніх 33-ох років. Пожежники були в лісі, де гасили пожежу, яка так швидко поширялася, що вони не могли автами втекти з району пожежі, бо їх захопив вогонь. Температура в цьому районі була висока, доходила до 100 ступенів, і ця спека утруднювала рятункову акцію. Пожежа загрожувала складові пального і ракетам, що були на недалекому складі. Треба було евакувати 100 пацієнтів із недалекого шпиталю. Дим підносився вгору на висоту 10,000 стіп над густо заселеним районом долини Сан Фернандо.

БОЙКОТУВАННЯ ЖІНКАМИ ВЕЛИКИХ КРАМНИЦЬ із харчами не матиме жадного наслідку і не спричинить зменшення цін на харчі — твердить президент Крайового Товариства власників департаментальних крамниць Кларенс Дж. Адамі. Він казав, що можна б зменшити ціни на 6 до 9-ох відсотків, якби крамниці не приймали чеків і якби покупці не вимагали того, щоб їм відносити куплені харчі додому. Деякі крамниці відчинені цілу ніч і це також здорожує товари. Ціни можна зменшити, коли зменшиться повищі вигоди для покупців Більші ціни спричинені інфляцією, і тому жінки повинні пікетувати Білий Дім, а не крамниці — казав Адамі.

ҐОЛДВОТЕР ПЕРЕДБАЧАЄ ЗМЕНШЕННЯ популярности сенатора демократа з Ню Йорку Роберта Ф. Кеннеді. „З бігом часу, казав Ґолдвотер, меркнутиме зоря Боббі Кеннеді", — промовляючи на телевізії. Ґолдвотер гадає, що демократи бояться президента Джансона, не хочуть Гомфрі, і тому став популярним сенатор Роберт Ф. Кеннеді. Колишній сенатор Беррі Ґолдвотер казав: „Джек Кеннеді (Джан Ф. Кеннеді) був великою людиною і дуже популярною людиною, і я гадаю, що багато ãі слави Джана Кеннеді перейшло на сенатора Роберта Кеннеді Менше слави перейшло на сенатора Едварда Кеннеді з Массачусетс, бо він не шукає для себе слави. Ґолдвотер пропонує морську бльокаду Північного В'єтнаму, щоб виграти війну.

КУБИНСЬКИЙ ДИКТАТОР ФІДЕЛЬ КАСТРО закликає кубинських фармерів, щоб не читали таких клясичних творів, як „Іліяда" й „Одиссея", але щоб взялися до читання рільничої літератури. Кастро також заявив, що на Кубі не треба більше книжок про марксизм, бо тепер треба читати книжки про рільничу технологію, про географію та історію Куби. Кастро об'їхав всі провінції Куби і приглядався, чого ця країна потребує. Він написав статтю в гаванському щоденнику „Ґранма". В цій статті наймудріше те, що самі писання про марксизм нічого не дають народові, який потребує харчів, бо самою теорією не можна жити.

ПРОДАВЦІ АЛЬКОГОЛЬНИХ НАПОЇВ нарікають на це, що впродовж ста років американці на 50 відсотків зменшили скількість випитих алькоголічних напоїв. Про це говорив віце-президент Інкорпорації Шенлі Бернард Ґолдберґ на зборах Крайового Товариства власників фабрик алькогольних напоїв в Маямі Біч на Флориді. Він казав, що в 1860-му році кожна особа в ЗДА пересічно випивала 3.2 ґальони дистильованих спіртових напоїв, а в 1966 році на особу цих напоїв припадає тільки 1.5 ґальона. Але й тепер є ще численні батьки родин, які залишають в барах велику частину своїх заробітків.

У СВІТІ

ЕСПАНІЯ ЗАЯВИЛА, ЩО ВОНА ВИКЛЮЧАЄ насильницькі засоби у своєму спорі з Британією за Гібралтар. Зірвання Еспанією торговельних зв'язків з Гібралтаром і припинення з ним всякої іншої, як тільки пішої комунікації, стало предметом нової дебати в британській палаті громад. Британія відкинула пропозицію Еспанії — звернути Еспанії Гібралтар, що належить до Британії від 1713 року, та зберегти британську морсько-летунську бази в Гібралтарі. Британія наполягає, щоб цю справу розсудив Міжнародний Трибунал.

У БРИТІЙСЬКІЙ АВТОМОБІЛЬНІЙ ПРОДУКЦІЇ ВАЖКА КРИЗА. „Ди Бритіш Мотор Корпорейшен", що виробляє 40% британських авт, припинило всю продукцію внаслідку робітничого страйку, яким робітнича спілка відповіла на звільнення 12.000 робітників з-посеред затруднених там 109.000. Власники фабрики заявили, що зменшення продукції, отже й робітничих сил, мусить прийти внаслідку утрудненого кредиту й господарської кризи, що вплинуло на зменшення продажу автомобілів.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР ОН У ТАНТ ПОСЕРЕДНИЧАТИМЕ в гострому конфлікті між Ґвінеєю і Ґаною, двома східньо-африканськими країнами, що їх розмежовує Побережжя Слоневої Кости. Генерал Джозеф Анкраґ, що править в Ґані, висміяв твердження ґвінейського диктаторського президента Секу Туре, що ЗДА причетні до арештування на летовищі в столиці Ґани Аккрі ґвінейського міністра закордонних справ. Він покликався на подібні насильства, що їх роблено в Ґвінеї над дипломатами Ґани.

В ІНДОНЕЗІЇ ЗВІЛЬНЕНО 400 КОМУНІСТІВ та їх симпатиків з в'зниці, де перебувало 2.000 таких політичних в'язнів на острові Джава. Однак ще яких 52.000 комуністів і їх симпатиків перебувають в тамошніх кацетах, зорганізованих після невдачного комуністичного перевороту з 1 жовтня мин. року. Власті ділять тепер комуністів на „активістів", яких притримують, та „симпатиків", яких звільняють.

АВЕРЕЛЛ ГАРРИМАН, „ПОДОРОЖНІЙ АМБАСАДОР" ЗДА, ВІДВІДУЄ тепер різні далекосхідні країни, де він з'ясовує хід і вислід вершинної конференції сімох протикомуністичних союзників з В'єтнаму, що відбулася недавно в Манілі. Гарриман був в Індонезії, після того на Цейлоні, звідкіля поїхав до Індії. Він відвідає ще Пакістан, Іран, Італію, Францію і Західню Німеччину.

ЯПОНІЯ ЗАРЕАҐУВАЛА НА ВИБУХ ракетно-атомової бомби в Комуністичному Китаї забороною вивозу туди будь-яких металів і інструментів, що їх комуністичні китайці могли б використати для продукції ракет. Японія найбільш загрожена атомовим зброєнням аґресивного й войовничого Комуністичного Китаю.

У „ЧЕРВОНІЙ ҐВАРДІЇ" КОМУНІСТИЧНОГО КИТАЮ СТВОРЕНО чужинецький відділ, до якого належать такі одиниці, як американська журналістка Анна Луїзе Стронґ, лідер австралійських комуністів Е. Ф. Ґілл, новозеляндський письменник Рюі Аллі й інші комуністи, що, переслідувані владою, втекли з різних країн до Комуністичного Китаю.

ВИБОРИ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ БУДУТЬ ВЕЛИКОЮ ПРОБОЮ ДЛЯ ГРОМАДЯН УКРАЇНСЬКОГО РОДУ

Філядельфія. — Навряд чи в будь-яких інших виборах громадяни українського роду мали більшу нагоду і більші можливості, як їх мають у недалеких уже виборах у Філядельфії цього року. Оце вперше до змагань за здобуття відповідальних законодавчих постів у країні і в стейті стали два громадяни українського роду, що сміло можуть репрезентувати найширшу нашу українську громаду в Америці. До Конґресу ЗДА в третьому філядельфійському виборчому дистрикті кандидує вже уродженець американської землі, син свідомих і провідних в громадській роботі українських батьків і сам один з найактивніших у нашій громаді молодих та надійних діячів, уже довголітній віце-президент Українського Конґресового Комітету Америки адв. Тома Дармопрай. Разом з ним у цих виборах змагатиметься за місце репрезентанта в стейтовій леґіслятурі Іван Одежинський, який належить до тих, що причалили до гостинних американських берегів після другої світової війни. Подібно, як Тома Дармопрай, Іван Одежинський належить до тих, що вміють і хочуть та працюють для громади. Приїхавши до Америки повний молодечої сили й енерґії та завзяття, він зразу ж знайшов собі місце для найширшого виявлення в праці в рямках Українського Народного Союзу. Ще в свіжій пам'яті ті численні повідомлення про першенства Івана Одежинського у змаганнях в організаційних кампаніях УНСоюзу. Не диво, що він уже втретє був обраний на головного радного цієї нашої великої установи. Іван Одежинський має вже й чималий досвід в міській адміністрації та політичній роботі. Вже від довшого часу він займає різні урядові пости в міській адміністрації та грає передову ролю в американській партійній політиці свого міста і стейту. Обидва вони, Тома Дармопрай й Іван Одежинський, кандидують на списку Республіканської партії, разом із Реймондом Шейфером, кандидатом тієї партії на губернатора Пенсилвенійського стейту. Також цей кандидат добре відомий українській громаді своєю участю в Тижнях Поневолених Націй, Дняж Української Незалежности та багатьох українських імпрезах. Сам він адвокат по професії, багато разів відзначений за героїзм на пості командира РТ корабля під час другої світової війни та видатний американський суспільний діяч. Передвиборчі опитування, як і загальні настрої дають цим та іншим кандидатам на цьому самому списку більші вигляди на перемогу, ніж їх мають їхні опоненти. А явна підтримка кандидатури Томи Дармопрая місцевим щоденником "The Evening Bulletin" ставить перед громадянами українського роду вперше повну можливість здобути для своїх кандидатів відповідальні пости в крайовій та стейтовій законодавчих установах. Вже лише кілька днів залишилося до виборів у вівторок 8-го листопада й громадяни українського роду у виборчих округах Філядельфії напевно докладуть усіх зусиль, щоб не тільки самим віддати свої голоси на цих кандидатів, але й здобути для них максимальну кількість цих голосів від своїх співгромадян.

Наші кандидати у Філядельфії: кандидат на конґресмена ЗДА адв. Тома Дармопрай (зліва) та кандидат до стейтової леґіслятури Іван Одежинський (зправа) із республіканським кандидатом на губернатора стейту, Реймондом Шейфером (посередині).

ПРЕЗИДЕНТ ВЖЕ ВЕРНУВСЯ ДО АМЕРИКИ

У ПРОМОВІ ДО ВОЯКІВ В КОРЕЇ СТАВИВ ЇХ ВИЩЕ ПОЛІТИКІВ

Вашинґтон. — Президент Джансон прибув досвіта в середу 2 листопада на летовище в Енчоренджі на Алясці, де він мав зупинитись для відпочинку та відлетіти відтіль до Вашинґтону, де мав бути о год. 9 вечером того самого дня. Таким чином Президент закінчив свою 17-денну подорож по країнах Південної Азії, Далекого Сходу й Океанії. Останнім етапом Президента була Південна Корея. В своєму останньому дні в Кореї, у вівторок 1 листопада, Президент відвідав американський військовий табір Стенлі за 20 миль на північ столиці Сеулу і виголосив в тамошній харчівні імпровізовану 20-хвилинну промову. Він пригадав в ній, що Америка двічі за життя президента Джансона старалася вимminути війну, але це їй не вдалося, бо і німецький кайзер Вільгельм II і Гітлер та союзна з ним Японія безпосередньо заатакували були Америку й примусили її активно встрянути у першу і другу світові війни. Тому Президент ствердив, що „все, що діється у світі, стосується нас, бо дуже швидко опинюється перед нашими дверми". Тому Америка не могла придивлятись байдуже ані тоді, коли північнокорейські комуністи неспровоковані заатакували Південну Корею, ані тоді, коли те саме зробили північнов'єтнамські комуністи супроти Південного В'єтнаму. Президент, прославляючи американських вояків, заявив, що коли б політики вміли так чинити своє діло, як вміють чинити своє діло вояки, то не треба було б війська. Однак — казав Президент — у світі є три більйони людей, а Америка має тільки 200 мільйонів мешканців. І коли б вона не стояла на сторожі своїх свобід і своїх надбань, то їх моглаб утратити у користь наїзників. Президент запевнив американських вояків в Кореї, що коли вони чують про пацифістичних демонстрантів в Америці та про таких, які палять свої призивні карти, то це мінімальне число одиниць. Цілий американський нарід гордий на своїх вояків.

Другу довшу промову Президент Джансон виголосив того самого дня в південно-корейському парляменті. Він присвятив цій промові велику частину Корейській війні, пригадавши, як тодішні противники тієї війни таврували Америку за ведення „малої брудної війни в Азії" і як вони прозивали Америку „світовим поліціянтом". Але історія вже виправдала відважне рішення президента Трумана, який негайно протиставився збройній комуністичній аґресії в Кореї. У Корейській війні згинуло 33.000 американських вояків, чверть мільйона південно-корейського війська та коло два мільйони цивільного населення. Але нинішній мир, лад і розмірний добробут у Південній Кореї, в якій неграмотність скорчилась майже до 10% населення, виправдують ті втрати. Президент прославляв південних корейців за їхні осяги в господарці і шкільництві та запевняв, що він від'їздить з Азії сповнений надіями на її кращу недалеку майбутність. — Вертаючись з названого вгорі американського військового табору, Президент відвідав гелікоптером одно сільське господарство, де привітав його південно-корейський прем'єр Чун Іль Квон. Президент розмовляв із старенькім місцевим селянином Чой Ші Чонґом, якому дарував телевізор і запросив з собою на коротку подорож гелікоптером.

Фотографічні й рентґенові знімки тіла президента Кеннеді передані до Національного Архіву

Вашинґтон. — Департамент Справедливости повідомив 1-го листопада, що всі знімки тіла покійного президента Джана Ф. Кеннеді родина Покійного передала на власність ЗДА, і їх здепоновано в Національному Архіві. Це були фотографічні знімки та рентґенові фота, які лікарі - спеціялісти зробили в шпиталі фльоти в Бетесді, Мериленд, після того, як тіло вбитого привезли 22-го листопада 1963-го року до Вашинґтону. Досі ці фота були власністю родини президента Кеннеді, тепер вона передала їх на власність держави. Науковці зможуть оглядати ці знімки, але родина президента Кеннеді застерегла собі, що впродовж найближчих п'ятьох років це може відбуватися тільки за її дозволом. Члени Комісії Воррена, яка досліджувала справу вбивства президента Кеннеді, не бачили цих знімок, але головний суддя Найвищого Суду Ерл Воррен, оглядав фотографічні і рентґенові знімки тіла Покійного президента. Справа цих світлин заактуалізувалася в останньому часі, коли появилися статті і книжки про критику Комісії Воррена. Світлини виявляють, що Президента вбито однією кулею, яка пізніше ще поранила тексаського губернатора Джана Б. Коннеллі. Закон дозволяє на те, що предмети, подаровані Національному Архівові, який є при Департаменті Справедливости, можна оглядати заінтересованим особам із тим обмеженням, яке зробить родина того, що складає їх в Архіві. Тих предметів не можна публічно виставляти. Їх можна оглядати впродовж 5-ох років за дозволом родини, а пізніше за дозволом Дирекції Архіву.

ЗНОВУ „ТРИБУНА УНС"

Разом із сьогоднішнім числом друкуємо знову окремою вкладкою „Трибуну УНС", хоч така вже появилася перед двома днями. Це чергове видання „Трибуни" друкуємо негайно після попереднього з уваги на те, що в попередній не можна було використати всіх призначених для „Трибуни" матеріялів на цей місяць та з уваги на потребу ще раз повторити проголошення зборів Окружних Комітетів Відділів УНС в поодиноких місцевостях. Чергове видання „Трибуни" появиться нормально, разом із місячними звітами рекордового й касового департаментів УНС з кінцем листопада.

● **Славетний маляр-модерніст Пабльо Пікассо** скінчив в минулому тижні 85 років. У Парижі приготовляють з цієї нагоди відкриття виставки 282-ох образів того маляра, 200 скульптур, 20 рисунків і 115 керамік.

Брежнєв обороняє політику „співіснування" між державами „різних соціяльних систем"

Москва. — Генеральний секретар компартії СССР Леонід Брежнєв виголосив в столиці Грузії Тбілісі (Тифлісі) промову, в якій обороняв совєтську політику співіснування „з урядами, які тверезо оцінюють міжнародну ситуацію" і державами „різних соціяльних систем". Хоча Брежнєв лаявся привичною большевицькою фразеолоґією проти „американських імперіялістів", які перевели „аґресію" у Південному В'єтнамі, і хоча він надалі обіцював „всебічну" допомогу Північному В'єтнамові проти „американських аґресорів", проте ще більше лаявся проти Комуністичного Китаю. Він знову закинув комунокитайським вожакам розбивання єдности міжнародного комуністичного руху та внеможливлення скоординованої допомоги Північному В'єтнамові. Зате він нічого не згадував про давнішу вимогу Москви на адресу Вашинґтону, щоб ЗДА відкликали всі свої збройні сили з В'єтнаму та припинили бомбардування Північного В'єтнаму. Американські коментатори вбачають у цій подробиці доказ, що Совєти схильніші тепер до компромісового миру у В'єтнамі.

Державний Центр УНР проти русифікації шкільництва в Україні

Мюнхен. — Виконавчий Орган Української Національної Ради обмірковував на своєму засіданні факт зліквідування в усіх т. зв. союзних республіках СССР окремих мінітерств освіти та проголосив 24 жовтня ц.р. своє становище в цій справі. Декрет Верховного Совєту про створення „союзно-республіканського міністерства освіти СССР" появився ще 4 серпня ц. р. у „Правді", як „закон СССР", а 9 серпня ц. р. „Радянська Україна" принесла коротку новинку, що згідно з отим „законом" дотеперішнє „Міністерство Освіти Української РСР перетворено з республіканського в союзно-республіканське Міністерство освіти Української РСР". Насправді — такою викрутною фразеологією прикрито факт підпорядкування всього шкільництва в Україні під безпосереднє управління Москви. У Києві залишається тільки філія міністерства освіти СССР з осідком у Москві. Виконавчий Орган УНРади стверджує, що „це ще один крок в напрямку тотальної централізації влади в СССР у руках московського керівництва КПСС й уряду СССР. Після зліквідування майже всіх прав союзових республік, у вересні минулого року, в ділянці народного господарства, приходить ліквідація тих дуже обмежених прав, що їх досі мала УССР в ділянці шкільництва". До цього часу все вище шкільництво і всі спеціяльні школи, фахові й технічні, підлягали безпосередньо урядові СССР у Москві. Наслідком цього ці ділянки шкільництва були майже повністю зрусифіковані. В компетенції УССР було тільки загальне, початкове й середнє шкільництво та педагогічні ВУЗи. В більшості тих шкіл збереглась українська мова, хоч закон Верховного Совєту з 17 квітня 1959 про право батьків і учнів вирішувати мову навчання в школах — широко відкрив двері русифікаційним зазіханням та моральному шантажеві, що його проводили русифікатори. Тепер і ця ділянка перейшла під безпосередню владу Москви. Виконавчий Орган УНРади, протестуючи проти того останнього акту насильства над українським народом і стверджуючи, що той акт ще раз підкреслив колоніяльний характер „незалежної і суверенної" УРСР, закликає всю українську громадськість в країнах вільного світу організувати кампанію протестів проти русифікації шкільництва в Україні.

В Римі відбулося посвячення будинку Українського Католицького Університету

Рим. — Як повідомляє Українське Пресове Бюро у своїх „Вістях з Риму" з дня 30-го жовтня ц р., тут відбулося в неділю дня 2-го жовтня посвячення будинку Українського Католицького Університету. Ранком цього дня прибули до молитовниці університетського дому Верховний Архиєпископ Кард. Йосиф Сліпий, Архиєпископ Кир Іван, священики, представники чоловічих і жіночих чернечих українських Чинів, семінаристи та українські миряни Риму. Обидва Архиєреї перевели чин посвячення нашого дому, молячи Господа благословення для нього і для всіх у нім проживаючих. Літургічний чин закінчився окропленням свяченою водою всіх приміщень будівлі і помазанням єлеєм стін молитовниці. У нижчих навчальних, адміністраційних та господарських приміщеннях довершив це Верховний Архиєпископ Кир Йосиф, а на вищих поверхах мешканевих кімнат Високопреосвященіший Кир Іван у супроводі частини присутніх духовних і світських осіб. Безпосередньо потім Кард Йосиф Сліпий відправив архиєрейську Службу Божу у співслуженні Впр. о. Степана Чміля, українського салезіянина, ректора Малої Семінарії, та Впр. о. д-ра Партенія Павлика, українського монаха з Гроттаферратської обителі. Дияконував о. шамб. Мирослав Марусин, а співав хор семінаристів під диригентурою о. д-ра Івана Тилявського, салезіянина. Були присутні на св. Літургії Архиєпископ Кир Іван Бучко, Апостольський Візитатор у Західній Европі; Впр. о. д-р Анастазій Г. Великий, протоархимандрит ЧСВВ; Впр. о. архимандрит Альфонс Марія Мітнахт, августинець з Німеччини, головний редактор німецького журналу „Дер Хрістліхе Остен"; Впр. Мати Клявдя, Архимандриня ЧСВВ; членкині Генеральної Курії Сестер Служебниць, та багато інших духовних і світських осіб.

По св. Євангелії Верховний Архиєпископ Кир Йосиф звернувся до присутніх з торжественним словом. Згадав спершу, що ціла університетська інституція поручена в опіку Божій Премудрості і тому церква, яка має стати коло цього першого університетського будинку буде посвячена Софії — Премудрості Божій, яка є джерелом всього правдивого знання. (Слово Верховного Архиєпископа буде надруковане повністю у наступному числі „Свободи"). До Евхаристійної Трапези на цій св. Літургії приступило дуже багато присутніх, що прийняттям Святих Тайн завершували свої молитви за благословення нової української інституції.

В Шикаґо відбувся 4-ий З'їзд Асоціяції Української Католицької Преси

Шикаґо. — Тут відбувся 29 і 30 жовтня 1966 р Четвертий З'їзд Асоціяції Української Католицької Преси (УКАП). З'їзд відбувся під протекторатом Опікуна УКАП Кир Ярослава Габра. Єп. Ярослав виголосив вступну промову, закінчуючи її закликом до українських католицьких журналістів: „Будьте носіями єдности і любови, свободи і гідности людини". З'їзд відбувся під проводом предсідника о. д-ра Володимира Ґавліча, ЧСВВ, з президією в складі: о. д-р Орест Купранець, ЧСВВ, і д-р Василь Маркусь — заступники предсідника і Микола Денисюк — секретар. Приявних було 21 делеґати з 34 голосами.

Під час З'їзду працювали обрані Мандатна та Номінаційно - Резолюційна Комісії. Мандатна Комісія працювала під проводом о. Ярослава Свищука з участю д-ра Л. Мидловського і Р. Данилевича. Номінаційно-Резолюційна Комісія працювала в складі: о. д-р Орест Купранець ЧСВВ — голова, М. В. Дольницький, д-р В. Маркусь, М. Денисюк і М. Поронюк.

Привітання для З'їзду надіслали: Кардинал Йосиф — Верховний Архиєпископ, Кир Амврозій — Митрополит ЗДА, Кир Максим — Митрополит Канади, Архиєпископ Кир Іван Бучко, Кир Ізидор (Торонто), Кир Платон (Німеччина), Кир Воло-

(Закінчення на стор. 6-ій)

СВОБОДА SVOBODA

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Айзенгавер про В'єтнам

В останньому числі тижневого журналу „ЮС Ньюз енд Ворлд Ріпорт" з 7 листопада ц. р. появилось широке інтерв'ю з колишнім президентом Д. Д. Айзенгавером, який перебуває тепер, як „емерит", на своїй фармі в Геттисбургу, але все ще живо цікавиться всіма подіями в Америці й широкому світі. Айзенгавер висловлював свої думки про різні проблеми, але найбільше місця присвятив В'єтнамській війні.

Д. Д. Айзенгавер відкидає концепцію „ступневого" посилювання чисельного стану американських збройних військ у В'єтнамі та продовжування війни, обмеженої протидією ворожим атакам. Айзенгавер відновив дискусію на тему, яка найбільше хвилює американську громадську думку: як довго триватиме війна у В'єтнамі і чому Америка, яка виграла війни проти таких могутніх держав, як Німеччина й Японія, не всилі виграти її в тій малій азійській країні.

В Америці існують двоякі критики в'єтнамської політики президента Джансона. Одні взагалі проти війни, і тому вважають, що її треба якнайшвидше закінчити, сяк-так „зберігши обличчя" і без великої уваги на майбутність Південного В'єтнаму й цілого Півдня Азії, які — кажуть вони — не є безпосередньо пов'язані з безпекою ЗДА. Такі „голуби" у великій меншості в американському народі. Його велика більшість погоджується з потребою протидіяти комуністичній агресії у В'єтнамі, але в цьому таборі принципових прихильників політики Уряду президента Джансона є багато таких, що критикують спосіб ведення війни. Вони не погоджуються з тезою „війна з обмеженими цілями та обмеженими засобами" і признають повну рацію Д. Д. Айзенгаверові, який заявив, що, коли йде війна, в якій гинуть молоді американці, то її треба трактувати на найпершому місці, а не як щось другорядне, що можна полагоджувати поруч із творенням „великого суспільства". І вони погоджуються з Д. Д. Айзенгавером, що війну треба вести не малими, збільшуваними „дозами" збройних сил, а використанням такої збройної сили, якою розпоряджає могутня Америка і яка потрібна для найскорішої перемоги.

Якщо виявиться, що мирові заклики Манільської конференції будуть невдалими, то, мабуть, президент Джансон признає рацію Айзенгаверові. Це принесло б велику користь для Америки, В'єтнаму і всього вільного світу.

Лібералізм в дибах

З деякого часу в різних країнах вільного світу увійшло в моду розписуватися в пресі про всякого роду ліберальні зрушення, а то й лібералізацію комуністичних режимів у відношенні до особистої і громадянської свободи в Совєтському Союзі та в тій чи іншій країні комуністичного бльоку. Як приклад цих зрушень, західні коментатори наводять часто-густо Польщу, Румунію й особливо ж Югославію, підкреслюючи, що в названих країнах зайшли великі зміни, що комуністичні режими в них поступаються наступові свободолюбних течій і — „перебудовуються".

Абстрагуючи від факту наявности деяких ферментів серед поневоленого комунізмом населення різних країн, виявів міцного прагнення свободи думки і слова, водночас глибокого незадоволення сучасним станом, треба ствердити, що всі ці ліберальні зрушення ні в якому випадку не стосуються панівних у тих країнах режимів. Навпаки, факти говорять, що і в Совєтському Союзі, і в інших комуністичних країнах зміцнюється поліційний та партійно-режимний тиск, що керівні комуністичні чинники й далі намагаються з допомогою терору та застрашування вдержуватися при владі, що вони безцеремонно ліквідують всякі прояви вільнодумства не тільки у власних рядах, але й серед населення.

Характеристичними прикладами дальшого затискування свободи в комуністичних країнах можуть бути останні події в Югославії та в Польщі. Спроба югославського науковця Михайла Михайлова і його однодумців видавати — на базі визнання і льояльности до існуючого комуністичного режиму — журнал „вільної думки" в Югославії закінчилася репресіями: Михайлова ув'язнено, засуджено на 12 місяців тюрми і, якщо найвищий суд цей вирок затвердить, то він мусітиме кару відсидіти, і ідея такого журналу буде погребана. Подібне сталося і в Польщі: толерованого досі ідеолога „лібералізму", професора Варшавського університету Лешека Колаковського виключено з комуністичної партії і поставлено під загрозу його дальше професорування за те тільки, що він виголосив подекуди критичну до комуністичної системи промову на зібранні студентів-істориків цього університету.

Так виглядає на практиці „лібералізм" в умовах комуністичної системи.

ГОТУЮТЬСЯ ДО ЮВІЛЕЮ

Мюнхен. — Щороку двічі Центральний Комітет партії в Москві подає до відома громадян СССР і світу свої кличі: на 1-го травня і на роковини „Великого Жовтня", що за Грегоріянським календарем приходиться на 7-го листопада.

Порівнюючи заклики найвищої партійної інстанції 1966 року з кличами з доби Сталіна, видно, як повільно погасав „революційний вогонь" у комуністичних гаслах.

Раніше в Москві надіялись на світову комуністичну революцію і зверталися до робітників і селян, до „революційного авангарду пролетаріяту" (комуністичних партій) різних країн.

Після другої світової війни почалося визволення народів Азії й Африки від колоніяльних імперій. В тих країнах майже не було пролетаріяту в розумінні індустріяльних держав, не було й комуністичних партій. Щоб знайти симпатії у відсталих країнах до свого режиму, володарі Кремлю примушені посилати свої заклики до народів нових держав: не до комуністичних партій, не до кляси „трудящих", а до всієї людности кожної країни.

В „закликах ЦК КПРС", опублікованих 18 жовтня в совєтській пресі, Москва звертається до „народів світу" і до „народів Европи" насамперед, а після того посилає „братерські привіти трудящим" — Болгарії, Угорщини, Північного В'єтнаму, Китаю та інших „народних демократій", що „будують соціялізм".

На останньому місці між „народними демократіями" стоїть в „Закликах" комуністична Альбанія, вірна супутниця Китаю.

За Альбанією йде „палкий привіт народові Об'єднаної Арабської Республіки, що будує незалежну, національну, демократичну державу, бореться за соціялістичний шлях розвитку своєї країни".

Цей клич суперечить основам „ленінізму". Творець большевицької партії твердив, що шлях до соціялізму народам усього світу можуть показати тільки комуністи. Однак в Єгипті комуністи сидять у в'язницях, а владу має диктаторська партія на чолі з Нассером. Правда, Нассер запровадив у Єгипті націоналізацію (удержавлення) індустрії й торгівлі в широкому розмірі і називає цю політику „арабським соціялізмом". За його прикладом пішла диктаторська партія Сирії. Народові цієї країни ЦК компартії також послав із Москви свій „палкий привіт".

„Палкими привітами" наділила Москва „народи капіталізму й імперіялізму" — Британії, ЗДА, Франції і ін.

Але деякі країни й народи зовсім не згадано в цих „Закликах". Впадає в очі відсутність заклику народові Іраку. Відомо, що в Іраку ще не закінчилася боротьба поневоленого народу курдів проти гнобителів - арабів. Москва в своїй пропаганді висловлює часто прихильність до народів, що борються за „національно - демократичні" держави. Але тепер Москва не хоче мішатися в спір між курдами й арабами в Іраку, і тому про Ірак у „закликах" не згадано зовсім.

Здавалось би, було б логічно поряд з „дружніми привітами" народам Франції, ЗДА, „трудящим і всім прогресивним силам Федеративної Республіки Німеччини" і ін. — послати „палкий привіт" народові Формози, трудящим Ізраїлю та народам республіки Конго (Леопольдвіль). Однак, цього в „Закликах" немає. Згадано тільки Конго (Бразавіль).

Це — недогляд політичний. Хоч у Москві знають, що її політика не має „симпатій" на Формозі та в Ізраїлі, але пропагандисти мали б знайти формулу привіту: мовляв, ЦК КПРС вірить, що „трудящі" (Ізраїлю та Формози) незабаром скинуть „ярмо американського імперіялізму" і створять у себе „народно-демократичний лад". Така фраза показала б наївним читачам „Закликів", що Москва не робить дискримінації між народами.

Є й інші недогляди в „Закликах ЦК КПРС" з нагоди 49-их роковин большевицького перевороту. Можна думати, що це сталося з нудьги: автори цих закликів так часто писали подібну саламаху, переповнену неправдою, фальшуванням і перекручуванням, що поставились до своєї роботи машинально.

Комуністичний Китай уже відкинув ці заклики Москви, як доказ „ревізіонізму" і „запроданства" уряду СССР „капіталістам та імперіялістам". Китайських комуністів обурює, що в московських „Закликах" сказано про співпрацю СССР і ЗДА „для відвернення світової війни". Такої війни в Пекінгу „не бояться", аби тільки почалася вона між ЗДА і СССР, а Китай щоб лишився набоці, як „третій, що радіє".

П. А

КІНОФІЛЬМ ПРО МАКСИМА РИЛЬСЬКОГО

Київська кіностудія розпочала накручувати фільм про поета Максима Рильського (сценарій Л. Островської, оператор О. Лаврик). „Це — спроба розкрити на екрані своєрідність поетичного думання, багатство душевного світу поета. Будуть використані звукозаписи з живим голосом Максима Рильського".

Консультанти фільму — поет Андрій Малишко та сини Рильського Богдан і Георгій. (З „Культури і Життя" 13 жовтня).

НАВЗДОГІН ЗА ДОЛЕЮ

У гірське село Камінне, що в Надвірнянському районі на Івано-Франківщині з'явився чорнявий, мов циган, кремезний чоловік. Це новий голова колгоспу... Камінне вже бачило не одного голову. Вони приходили і відходили, залишаючи по собі не дуже добру славу, неоплачені трудодні, вози обіцянок і порожню колгоспну касу.

Так змальовує колгоспну дійсність письменник Роман Федорів у „Молоді України" з 9 жовтня.

Мирослав Д. Німців, A.I.A.
Інженер-архітект

МИТРОПОЛИЧИЙ СОБОР У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Архітектурна аналіза

I

Розглядаючи нововибудований український католицький Митрополичий Собор у Філядельфії, катедральний храм Непорочного Зачаття, передусім насувається проблема архітектури. Щоб зрозуміти архітектуру цього собору, мусимо розглянути основне питання архітектурних стилів на Україні і в Америці.

Християнство, ще до офіційного охрищення України князем Володимиром Великим, було поширене на південних українських землях включно з Кримом. Впроваджене з Греції, принесло воно з собою також візантійську архітектуру, радше візантійський стиль. Археологічними та архітектурними дослідами стверджено, що на Херсонщині та в Криму будовано церкви відповідно до панівного тоді стилю візантійської архітектури. Як відомо, розвиток, розквіт і занепад історичного періоду Візантії тривали понад тисячу років, рахуючи від року 313-го, офіційного прийняття християнства Римом та перенесення столиці тодішнього римського цісарства до Візантії, а закінчуючи роком 1453-им, коли турки зайняли Візантію (Константинополь).

Так, як розвиток самого християнства приймав різні форми, мав різні етапи, послідовний розвиток ідей релігійного життя, кристалізування обрядів, поборювання перших схізм, так само було з візантійською архітектурою, радше з візантійським стилем. Цей перший церковний стиль, який загально називаємо візантійським, бо відноситься він до території Візантії та історії візантійського цісарства, почерез тих понад тисячу років ішов шляхом розвитку розквіту та занепаду. В цьому заходили зміни, які є зрозумілі та природні на протязі такого довгого часу.

Візантійський стиль охопив був своїм впливом не лише країни понад Середземним морем, але зайшов також у північну Італію (Венеція), аж до Франції, де вплинув на розвиток романського стилю. Дві рішальні культури формували візантійський стиль: культура Греції — Гелляди та Малої Азії (Сирія та інші сусідні культури).

Візантійський стиль базувався на будівельній спадщині поганського Риму, стосуючи та використовуючи будівельну техніку римських святинь і базилікових будівель. Цю техніку він розвинув і вдосконалив. Рішальним чинником архітектури даної церкви є архітектурна композиція пляну (мету поземого), яка пов'язана з композицією внутрішнього простору, що дає у висліді передумову композиції архітектурних мас: архітектоніки.

Ціллю, функцією церковної структури є заспокоїти вимоги літургії, дати гідне мистецьке приміщення святим призначенню, а тим самим створити привабливу церковну архітектуру. Тому з розвитком християнської релігії та культури у різних країнах зустрічаємо різну архітектуру церков візантійського стилю.

Візантійський стиль витворив кільканадцять різних типів церков: центральних, квадратових, полігональних (шестикутних та восьмикутних), круглих „ротонди", тринавних, п'ятинавних, базилікових з абсидами та банями: одною, трьома, п'ятьма чи й більшим числом, як сім, дев'ять і т. д.

В південній Україні, над Чорним морем та в Криму, зустрічаємо церкви, побудовані вже у початках VII ст., які мають пляни округлої полігональної форми, що саме відповідає типам церков тогочасного вселенського візантійського стилю. В той час побудовано церкву св. Юрія в Езра у Сирії, церкву св. Ірини та церкву св. Сергія та Бакхуса у Візантії і, врешті, монументальну церкву св. Софії, теж у Візантії, які залишились до наших днів. Всі вони були запроєктовані за композицією центрального пляну, квадрату чи восьмикутника, тоді уживаного типу церков.

Уже в IX та X столітті, під кінець якого князь Володимир охристив офіційно Українську державу (вперше сам охристився у херсонському округлого пляну церкві), тогочасний візантійський стиль проявлявся у формах пляну центральної базиліки, і такою саме є собор св. Софії у Києві. Це була так звана середня доба розвитку візантійського мистецтва та візантійського стилю. Цей витворений тип церков був поширений також у Вірменії, Грузії, Македонії, Болгарії і, очевидно, Греції.

Все ж таки в Україні церкви мали свої притаманні, своєрідні прикмети, спричинені, крім інших факторів, відмінними кліматичними та геологічними умовинами. На українських землях була тоді вже місцева стара будівельна культура, свої архітектурно - мистецькі надбання. Візантійський стиль в Україні був поглинений існуючою будівельною технікою, з ужиттям місцевих будівельних матеріялів, і у висліді прибрав своєрідний вид. Так само було у пізніших часах, коли ділили інші архітектурні стилі, ренесанс і барокко. Все ж таки, враховуючи живі культурні зв'язки з сусідніми країнами, український візантійський стиль має подібні характеристичні риси, спільні з стилями сусідніх країн.

Пишний розквіт староукраїнського мистецтва та архітектури є доказом великого творчого вкладу місцевих архітектів та мистців церковної архітектури. Тому візантійський стиль на Україні починається не від кінця X ст., охрищення України, а вже з VII ст., періоду найвищого розвитку візантійського мистецтва взагалі.

Протягом свого існування в Україні візантійський стиль переходив різні етапи розвитку і підпадав різним впливам, як під кінець княжої доби був під впливом грядучого зі Заходу, так званого романського стилю, доказом чого є церква св. Пантелеймона в Галичі. Тут заховано візантійську архітектуру, але з ужиттям декорацій романського стилю. Також, перші часи візантійського стилю на Україні поширили скрізь центральні заложення церков, і то не лише на Херсонщині, на Придніпровщині, на Причорномор'ї, але округлі церкви будовано теж у Вишгороді біля Києва (рисунок цієї церкви зберігся у літописному оповіданні про св.св. Бориса та Гліба), в Галичині побудовано округлу церкву св. Іллії, а Вознесенська церква у своєму плані мала три абсиди на сході. Подібною ротондою була церква Борисоглібська біля Єзуполя.

Навіть на Закарпатті, коло Ужгороду збереглася округла церква в селі Горяни, яка є єдиною, що залишилась, але вона має будову старокняжої доби на Карпатській Україні. Має вона в пляні шість заглибин, чи абсид, розміщених концентрично навколо одного центру. Ці півокруглі заглибини мають сферичні склепіння, а понад ними зноситься невисокий підбанник шестикутної форми, який завершується сферичною банею. Ясні та логічні форми будови, центральні заложення просторового об'єму, широкий та низький підбанник, типовий спосіб перекриття із сферичною банею — все це є виявом основного українського візантійського стилю. А ще кращою архітектурною полвою можна уважати церкву св. Василя над Лугою у Володимирі на Волині, половини XIII ст. Була це будова, заложена на пляні із вісьмома абсидами, які виступають і назовні будови, перекритої завершеною на восьмикутнику сферичною банею.

Війни та доба руїни знищили ці наші дорогі пам'ятки візантійської архітектури. Церкви візантійського стилю, які залишились, перебудовувано та реставровано невдало. Отже, тепер не маємо ми репрезентативної церкви українського візантійського стилю, яка збереглася б до наших днів у незміненому архітектурному вигляді.

Собор св. Софії у Києві також перебудовувано декілька разів. За часів гетьмана Мазепи, коли цей собор грунтовно перебудовано, архітекти, на жаль, зовсім змінили його зовнішній вигляд, стосуючи до візантійського стилю зовсім новий тоді стиль барокко. Я певний, що коли б сталося чудо і Господь привернув оригінальний архітектурний вигляд св. Софії у всій красі первісного візантійського стилю, то не мало наших сучасників відкинули б цей архітектурний вигляд як „чужий". Може назвали б його „грецьким", а може знайшлися б і такі неграмотні, які назвали б нашу св. Софію мечетом або й жидівською божницею.

(Далі буде)

● У Швеції відбувся в минулому тижні страйк вчителів, що борються за підвищення платень, зменшення години навчання й т. п. інші полегші. Вулицями Стокгольму йшла демонстрація багатьох тисяч шкільних учнів з плякатами: „Вчителі — ми потребуємо вас".

AUDIATUR ET ALTERA PARS

У „Свободі" з 26 жовтня ц. р. вміщено заклик голови УККА, проф. д-ра Л. Добрянського. Проф. Добрянський, нав'язуючи до IX конгресу УККА, в особливий, у нас давно не практикований спосіб атакує тих, що не погоджуються з ним і закидає їм різні можливі гріхи, які тільки він видумати може, не подаючи — бо не має — доказів на ті свої закиди...

Розходження на конгресі були ось на якому тлі:

Ми, критики діяльности УККА, вимагали, щоб УККА: 1) направду зайнявся активною допомогою українському народові в його визвольній боротьбі проти російського імперіялізму, а не тільки задовольнився, як це дотепер, бомбастичними заявами; 2) був дійсно репрезентативний, т. зн. об'єднував всі українські національні групи на терені ЗДА; 3) був координуючим центром, що узгіднює та координує наші пляни й роботу, а не заперечує без дискусії думки інших та засуджує їх, як це мало місце на останніх нарадах Ради Директорів УККА; 4) не обмежувався у своїй роботі на терені ЗДА тільки до збирання грошей на свою роботу, але теж присвятив відповідну увагу внутрішній розбудові українського життя в цій країні; 5) щоб усіми можливими й доступними засобами працював в напрямі спосення й розбудови української духово-культурної спільноти у світі.

Оце були наші вимоги, про які ми говорили на IX конгресі і перед тим, писали про них, формулювали їх у своїх проєктах звернень і резолюцій, але не удостоїлися навіть відповіді.

І кожен знає, що це були основні причини розходжень. І тому прирівнювання нас до Громика та його російської тактики вважаю власне найповнішим доказом тієї дискримінації, неоправданости, непродуманости й короткозорости, що її ми закидаємо декому з органів УККА.

Ще хочу коротенько висловитися до обіцянки проф. Л. Добрянського „ми випробуємо доцільність поширення Екзекутиви УККА". При чому це „ми" мислиться, як ту групу, яка мала більшість на останньому конгресі. І тут знов же велике розходження між нами. Бо я вважаю, що „ми" — ті, які мають випробовувати й рішати долю і вигляд УККА — це ціла українська громада, бо УККА і власність і добро нас усіх. Це громадська установа, а не особиста домена одиниці чи однієї групи!

А вже верхом зарозумілости й зневаги до українського народу та його творчих здібностей уважаю кінцеве твердження проф. д-ра Л. Добрянського, що вільна і демократична Україна не може бути здійснена „без взору, утвореного нами, американськими громадянами, тут".

Саме це твердження розкриває до глибин фундаментальну думок і дій і проф. Л. Добрянського і його союзників. А я думаю: кожен народ, що хоче бути вільним, творив і творить своє життя на свою вподобу, а не на чужі взори.

Ярослав Гайвас

ЛУКА ЛУЦІВ

ІВАН ФРАНКО — БОРЕЦЬ ЗА НАЦІОНАЛЬНУ І СОЦІЯЛЬНУ СПРАВЕДЛИВІСТЬ

(108)

„Тюремні сонети" написані в тюрмі 1889 р. Франко пише про це в листі до Драгоманова в 1890 р. так:

„Літом мене знову арештовано враз з росіянами, прибувшими до Галичини. Мене держано 10 тижнів, але за що, який факт мені закинено, цього я не міг дізнатися й досі не знаю. По 10 тижнях мене випущено. В тюрмі я написав ряд поем з оповідань арештантів — головно жидів, а також оповідання „До світла" і ряд тюремних сонетів" (І. А, 173).

Про цей арешт Франка і цих „росіян" оповідає докладніше Осип Маковей (1867-1925), відомий письменник і педагог в своєму „Щоденнику". Маковей був тоді разом із Франком і був переслуханий поліцією, але не був арештований. Написав спогади про цей арешт Франка і о. Зиновій Флюнт (1877-1935), який в 1889 р. був учнем гімназії і перебував у свого швагра о. Івана Кузева.

Отець Зиновій Флюнт оповідає таке:

„В липні 1889 р. до села Дидьови, Турчанського повіту, загостили, крім Франка, гості з України: Сергій Деген і його сестри Наталка і Марія, діти російського генерал-майора. Приїхали вони у наші гори виключно на відпочинок: ходили по лісах, збирали гриби (що й Франко любив), ягоди, купалися в Сяні. Нікуди з села не виїздили, ані з ніким в селі не сходилися. Їх побут в Дидьові скінчився, однак, і для них і для священика Івана фатально. А поет Франко від того часу перестав бувати в Дидьові" (І. Франко у спогадах, ст. 221; спогади О. Маковея на ст. 213-219).

У Львові поліція заарештувала: І. Франка, всіх троїх Дегенів, Кістяківського, Марининського, Павлика і Скородинського — які сиділи в тюрмі, а переслухані були Лопатинський, Гр. Величко, Маковей, Олександер Колесса, о. Кузів, Наталія Кобринська з Болехова, дружина І. Франка пані Ольга і польський поет Ян Каспрович (там же, ст. 219 і 221).

Польська адміністрація хотіла причепити латку соціялізму та русофільства українцям цими арештуваннями та ізолювати Франка перед самими виборами. І це їй вдалося, як вдалося їй і те, що українці з Росії після цих арештів перервали зв'язки на якийсь час із австрійськими українцями.

Арештованим закидали, що вони, як пише О. Маковей, належать „у Києві до соціяльно-революційного таємного товариства і приїхали до Галичини, щоб вербувати молодь до цього товариства і підбурювати проти шляхти польської" (ст. 219). Очевидно, що це була видумка польської поліції й польської адміністраційної влади, яка в Галичині поводилася так, немов в польській державі. Совєтські автори говорять про австрійську владу, бо їм не випадає писати про те, що поляки в Галичині використовували своє упривілейоване становище в Австрії та угнітали український нарід. Ми зовсім не обороняємо Австрії, але в дійсності її в Галичині майже не було, бо урядовцями були майже всюди поляки, українська інтелігенція — це священики й учителі і десь-не-десь якийсь український урядовець, який не міг нічого вдіяти супроти польської більшости.

Щоб скріпити силу українців, Франко рік після третього свого заарештування старався втягнути до активного політичного життя народні маси та в 1890-му році був одним із засновників „Українсько-руської радикальної партії".

* * *

В тюрмі написав Франко також оповідання „До світла". Розказує його, — як часто це діється у Франка, — герой-резонер, „арештантський літопис", який знав всю арештантську практику. „До світла" має своєрідне обрамування, яке становить його перший розділ і є з авторською сентенцією про те, що „верхи води на самому дні найглибших морських глибин — є справдішньою „мертвою водою". Вони просять:

— Мамо природо! Відкіль же така на нас несправедливість? Невже ми гірші від тих, що там угорі над нами гуляють, гойдаються та в чудовому світлі пишаються? І чому б тобі не встановити черги, чому б не пустити нас хоч на часочок туди, вгору?

Але мама природа не знає сантиментальности і не слухає мрій.

— Буду я з вами, дурнями, панькатись! — воркоче вона. — Чуєте в собі силу, то пробуйте вирватися самі на верх! Ще би я не мала роботи та вас підсаджувати! (V, 317-319).

Арештант оповідає про Йоська Штерна, молодого жидівського юнака, якого страшно кривдив жид Мошко, привласнивши собі його майно і зробивши з нього пастуха своїх коров, хоч Йосько мав вже 16 років. Українські селяни бачили Йоськову кривду.

— Шкода тебе, Йоську, — говорили мені не раз хлопи, — такий ти моторний хлопець і до ремесла охочий, а що з тебе буде?

— Що ж має бути, — відповів я. — Буде громадський пастух.

— Ой, не має сумління Мошко, що так за тебе не дбає!

— Каже, що бідний, що не має відки, — говорив я.

— Не вір ти старому циганові! Має він гроші і порядні, але для своїх бахурів ховає. А тебе не навчив навіть Богові молитися (там же, ст. 328).

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

РІК XIII ЖОВТЕНЬ 1966 Ч. 10 (121)

Ярослав Падох

ЗАЛИШИЛИСЯ ТІЛЬКИ ДВА МІСЯЦІ ДЛЯ ЗДІЙСНЕННЯ НАШИХ АМБІТНИХ ПЛЯНІВ НА 1966 РІК

Підсумовуючи в червневім числі „Трибуни УНСоюзу" наші організаційні здобутки за перше півріччя цього року, я з гордістю ствердив, що ми є на добрій дорозі переломити довголітню традицію, що конвенційні роки належали до не дуже продуктивних років. Головною причиною того оптимістичного віщування був факт, що конвенційні делегати придбали в одному місяці понад 800 нових членів, а перший піврік цього року замкнули круглим числом 3,000 членів. Як тоді було не вірити в придбання бодай других трьох тисяч в черговому півріччі, яке припадає, після вакацій, на холодні й звичайно дуже продуктивні осінні місяці. Закінчивши минулий рік з 86,000 членами, ми в прискореному часі, в першому півріччі цього року, перейшли нову тисячну межу, здобувши нову повну тисячку „чистого зиску" в числі членів.

Але після конвенції, зокрема від вакаційних місяців, вовсім змінилася ситуація. Коли в місяці травні в організуванні членів узяли участь 215 союзових діячів, то вже наступного місяця це число стопилося майже до половини. Минула передконвенційна гарячка й велике число Відділів і їх урядовців, зокрема секретарів та в ще більшій мірі конвенційних делеґатів, перестали працювати на організаційному полі, прилучуючись до тих, які навіть перед конвенцією не виявили ніякої активности. Адже навіть у час найбільшої передконвенційної активности повна третина наших Відділів осталася цілком неактивною, не придбавши ані одного члена за все півріччя. Куди ґірше мається справа після конвенції. Наприклад, в серпні в членській кампанії взяли участь тільки 105 Відділів, а в холодному вересні не багато більше, - 111. Інші Відділи не придбали ніяких членів, тобто не виконали навіть у найменшій мірі один зі своїх основних обов'язків: дбати про ріст своїх Відділів і всього УНСоюзу. На ділі цей брак активности такого великого числа Відділів не лише здержує потрібний ріст УНСоюзу, але й зменшує членство, бо ж Відділи, які не приєднують членів, все ж таки не стоять на місці, але йдуть назад, бо ж вони постійно тратять членів чи то з приводу виплати дозрілих грамот, смерти членів тощо.

Щоб наші союзові Відділи та діячі, які відповідають за їх долю та майбутнє УНСоюзу, мали яскравий й нічим не заслонений образ стану нашої членської кампанії за час переконвенційний та місяці після конвенції, подаю тут таблицю нових членів, придбаних за ці два періоди. Ось вона:

А. Передконвенційний час:

1. Січень	331
2. Лютий	369
3. Березень	622
4. Квітень	499
5. Травень	837
Разом	2,658

Б. Після конвенційний час:

6. Червень	313
7. Липень	243
8. Серпень	279
9. Вересень	253
10. Жовтень	310
Разом	1,398

Отож, коли ми в перших п'ятьох місяцях цього року перед конвенцією придбали імпонуюче число нових членів 2658, то за такий самий час, тобто за п'ять місяців після конвенції, здобули тільки 1,398, дещо більше, як половину передконвенційного числа. Хоч загальне число членів придбаних за десять місяців 1966 виносить 4,056 членів, тобто на 668 членів більше, зк здобутих у тому самому часі в передконвенційному 1965 році, ця капітальна різниця між цими двома періодами того самого року має свою дуже прикру вимову.

З цього драстичного порівняння виявляється, що величезна більшість наших Відділів, Окружних Управ, організаторів і активних досі союзових діячів після конвенції припинила чи дуже сповільнила свою активність, імовірно відкладаючи на пізніше виконання своїх статутових та членством своїх Відділів доручених їм обов'язків. Бо кожному добре відомо, що життя також внутрі Відділів йде безперервно, як воно йде взагалі в житті, і що така вже наша доля, зокрема доля громадських працівників, що на довшу передишку, на вакації, які продовжуються ряд місяців, немає у нас змоги. Життя Відділу — це частина загального людського життя, і тому воно мусить плисти безперервно.

Досвід майже трьох четвертин сторіччя існування УНСоюзу не дає — мимо цього невеселого стану — причини до зневіри. В минулому, зокрема після конвенцій, бували подібні періоди застою, але здоровий громадський дух активности скоро перемагав, і велика союзова громада знову бралася до своєї щоденної праці, готовила для своєї організації та цілої суспільности нові успіхи. Маємо глибоке переконання, що так станеться й тепер. Віримо, що час передишки вже поза нами і що два останні місяці, які ділять нас від нового року, будуть по вершки виповнені громадським, союзовим трудом, а віддані й десятиріччями випробувані союзові діячі знову, як часто в минулому, в самий останній час, приспорять Батькові Союзові бодай нову „чисту" тисячку зросту, щоб ввійти в 1967 рік бодай з 88,000 членством.

З цією метою екзекутива УНСоюзу, в порозумінні з Окружними управами, проголосила цілу низку окружних зборів у всіх тих округах, які в останніх тижнях не відбули вже своїх зборів. На цих окружних зборах відбудеться повний основний перегляд стану Укр. Нар. Союзута його Відділів і Округ. На цих зборах Відділи й Окружні Управи матимуть змогу скласти докладний звіт зі своєї праці, а зокрема вияснити причину застою в останніх місяцях і разом із членами Головного Уряду УНСоюзу та обласними й місцевими організаторами обдумати зовсім реальний плян кампанії в цих останніх місяцях і тижнях, який мусить закінчитися повним, на початку року наміченим, успіхом.

Передумови успіху, в який ми віримо і який мусить увінчати наші цьогорічні труди, в загальному такі:

1. Всі Відділи повинні подбати, щоб всі їхні урядовці взяли участь у запланованих окружних зборах. Не може на них бракувати ані одного відділового урядовця.

2. Всі Відділи повинні прибути на окружні збори з точним справозданням зі своєї праці та з пляном успішного закінчення цьогорічної кампанії.

3. Всі окружні управи повинні особисто допильнувати, щоб усі члени цих управ та всі Відділи Округи прибули на Окружні збори.

4. Всі Окружні управи повинні обдумати точний і зовсім реальний плян закінчення цьогорічної кампанії та уділення допомоги тим Відділам, які її потребують.

5. Всі Окружні управи стоятимуть відтепер у постійнім зв'язку з Відділами й слідкуватимуть, як вони виконують свої квоти членства.

6. Всі Відділи повинні виконати свою річну квоту, яка виносить рівно 10% числа їх членів з кінця минулого року, в кожному разі придбати не менше як 10 членів у 1966 році.

7. Всі союзові діячі, в тім числі передовсім секретарі й делеґати повинні придбати до кінця року бодай по 10 членів, щоб мати ювілейну й конвенційну відзнаку, яку буде приділятися уже в останнє.

8. Всі Округи повинні подбати про виконання своїх квот, повинні змагатися й старатися осягнути одну з трьох почесних плякет, призначених для трьох найкращих округ, великих і малих.

9. Всі делеґати повинні взяти участь у приєднуванні членів. В першому півріччі тільки 176 делеґатів приєднали нових членів.

10. Всі предсідники Відділів повинні взяти участь у змаганнях за членство в Клюбі Предсідників, придбавши щонайменше по сім членів.

11. Всі Відділи,Округи й організатори повині повести спеціяльну кампанію за поширення акцидентового забезпечення членів УНСоюзу, які не переступили 55-го року життя.

12. Всі організатори членів повинні користати з інформативних видань УНСоюзу й поширювати їх якнайбільше поміж членами й нечленами УНСоюзу. Канадійські Віддли повинні поширити нову брошуру, призначену для Канади.

Виконання цих доручень-порад напевно принесе успіх й УНС закінчить цьогорічну кампанію, осягнувши свою мету. Чи не варто потрудитися для цього ще два короткі місяці!

НОВИЙ ВІДДІЛ УНС ім. ЛЕСІ УКРАЇНКИ В СКАРБОРО

На фото (перший ряд зліва): П. Гуменюк — секр. Відділу, Софія Куца — організаторка новоствореного відділу, вс. о. Володимир Жолкевич — голова Відділу, А. Міносора — член Контр. Комісії. В другому ряді (зліва): А. Довбуш — скарбник, В. Дідюк — гол. радний та обл. організатор УНС, М. Микитюк — голова Контр. Комісії. Неприсутні на фото: Зіновій Зозуляк — заст. голови, Б. Артимко — член.

Т-во „Дністер", найбільший Відділ УНС в Ню Йорку, відзначив своє 40-річчя

Найбільший Відділ УНС в Ню Йорку Допомогове Т-во „Дністер", 361 Від. УНСоюзу величаво відзначив своє 40-річчя виданням окремої публікації заходом Видавничого Комітету, в склад якого входили: д-р Василь Вишиваний — голова Відділу, дир. Р. Крупка — голова Контр. Комісії, мґр Іван Винник — містоголова, П. Кучма фін. секр., Мартин Малетич — поч. член Відділу, та Вол. Хоміцький — заст. фінан. урядн. На зміст його складаються англомовна історія „Дністра" д-ра Василя Вишиваного, про „40-ліття існування й діяльности т-ва „Дністер" — 361-го Від. УНС-оюзу", українською мовою, — фін секр. П. Кучми, світлина Уряду, список оряду і побажання з нагоди ювілею, програма, ряд побажань від організацій, підприємств та купців, збірні побажання та список померлих 86-ох членів „Дністра".

Напередодні Ювілейного Бенкету „Дністра" 29 жовтня в Українській Католицькій Церкві св. Юрія в Ню Йорку відправлено Службу Божу та панахиду по померлих членах „Дністра". Бенкет відбувся у великій залі Українського Народного Дому в Ню Йорку з участю понад 170 осіб. Перед початком Бенкету улаштовано в окремій кімнаті напитки з перекускою під зарядом старого піонера „Дністра" — господаря і бібліотекаря „Дністра" п. Євгена Білецького. Бенкетова заля була прикрашена плоскорізьбою патрона УНС Тараса Шевченка, по боках були американський та прапор „Дністра", на якому виднів герб Галицької землі.

Бенкет відкрив „тостмайстер" мґр Іван Винник та після відіграння американського гимну проф. Р. Левицьким на бандурі, попросив о. Засійбіду ЧСВВ з церкви св. Юрія в Ню Йорку відмовити молитву.

Святочне слово виголосив голова „Дністра" д-р Василь Вишиваний, який згадав, що „Дністер" заложено 11 грудня 1926 р. в старім Українськім Нар. Домі при 6-ій вул. в Ню Йорку, де тепер наша українська школа св. Юрія. „Дністер" постав з двох союзових Відділів „Вільні Козаки міста Львова" та „Вільність в Америці". Піршим головою „Дністра" був Ілля Гузар, що поставив собі за ціль крім союзової праці й допомогу Рідному Краєві.

Товариство відограло значну ролю в життю Американської та Нюйоркської України.

Членство „Дністра" брало участь в усіх протестних акціях проти окупації України. „Дністер" давав вистави й доповіді. Він є одиноким Відділом УНС в Ню Йорку, що має свою власну домівку, яка радо служить всім нашим організаціям, зокрема Комітетові Об'єднаних Амер. Українських Організацій Ню Йорку — Відділу УККА, де від „Дністра" головою був Ст. Ковальчук та понад 10 років П. Кучма, завдяки якому в 1956 р. видано „Золоту Ювілейну Книгу" організацій м. Ню Йорку під ред. д-ра Ол. Соколишина.

„Дністер" стягнув з Европи десятки наших втікачів та матеріяльно допомагав нашим залишенцям в Европі. Товариство вміло шанувати своїх заслужених членів, і так два колишні голови його Іван Галичин, брат сл. п. гол. предс. УНС Дм. Галичина та Мартин Малетич, як також померлі Ілля Гузар та Михайло Никифорчин, стали почесними членами „Дністра". Він зазначив, що П. Кучма є 30 років на пості фінансового секретаря відділу.

Закінчив промову подякою всім за співпрацю та закликом для дальшого приєднування нових членів і до громадської праці для добра визвольної справи України.

Після вечері „тостмайстер" мґр Ів. Винник представив присутнім особи коло головного стола, де засіло понад 20 представників наших церков: о. Засійбіда від української кат. церкви св. Юрія, о. д-р С. Гаюк від української правос. церкви Всіх Святих в Ню Йорку, від Централі УККА — ред. д-р В. Душник та адв. Ст. Ярема, від Головного Уряду УНС — містопред. пані М. Душник, містопред. Вол. Сохан, гол. касир Ів. Кокольський, гол. секр. д-р Я. Падох та гол. радна М. Демидчук. Коротке слово виголосив кандидат на стейтового радного Ню Йорку адвокат В. Стек. Промовляли й інші особи. Прочитано письмові привіти.

П. Кучма вказав на те, що за 40 років через касу „Дністра" перейшло понад півтора мільйона дол., з членства було понад 1.300.

Другий „тостмайстер" директор Р. Крупка представив представників організацій, що чисельно прибули на Ювілей, і дав слово о. д-р С. Гаюкові, який подякував за допомогу „Дністра" в організуванню їх церковної православної громади, уділяючи приміщення на їх початкові наради, коли прав. громада перенеслася з 14-ої вул. в Ню Йорку.

Промовляли ще інші особи. Промови були переплітані зиступами Квартету Українських Бандуристів під керівництвом проф. Романа Левицького, які проспівали українські патріотичні, повстанські, народні та жартівливі пісні, за що присутні нагородили їх рясними оплесками.

Бенкет улаштовував спеціяльний Почесний та Діловий Комітет під головуванням мґр Івана Винника, заступника В. Хоміцького, який розміщав гостей, дир. Р. Крупки — касира, Вас. Яськова — секретаря та Марії Сосницької — члена. Білети на залі продавав та розподіляв гостей по місцях Іван Пригода. Молитвою о. д-ра С. Гаюка та відспіванням „Ще не вмерла Україна" закінчено той Бенкет „Дністра".

Д-р Ол. Соколишин

Збірна танцювальна ґрупа СУМА і МУН в Міннеаполісі, яка виступала на КонцертіКонґресу Братських Організацій Америки і Канади в Міннеаполісі 25-го вересня 1966 стaранням УНСоюзу. Керівники групи Петро Короленич і Анатолій Кушнір. Виступ ґрупи зробив великий успіх і був найкращою точкою багатої програми.

КОЛИ З ЖУРБОЮ РАДІСТЬ ОБНЯЛАСЬ...

Постові слова про те, що „з журбою радість обнялися" можна було дослівно достосувати до зворушливого прийняття, що ним Українська Громада Вунсакету в стейті Ровд Айленд прощала свого провідного члена Івана Кокольського в дні 2-го жовтня ц.р. Це прощальне прийняття, в якому взяв участь посадник міста, конґресмен Ст. Жермен, президент та високі урядовці Шкільної Ради, в якій п. Кокольський довгі роки виконував відповідальну функцію директора шкільних будинків, члени Екзекутиви УН Союзу та майже дослівно вся місцева Громада й багато гостей, зокрема союзовців, з довколишніх місцевостей. А „з журбою радість обнялась" тому, бо громада була в журбі, що тратить свого провідного діяча, а рівночасно раділа, що цей її діяч здобув одне з найвищих постів у нашій суспільності, як остання 26-та Конвенція Українського Народного Союзу вибрала його на касира цієї великої установи. На фотознімці: Іван Кокольський з родиною та деякі із гостей процального прийняття. Сидять (зліва): Корнелія з Кокольських Гурд — дочка, Анна Кокольська — дружина, Іван Кокольський та Іванна Кокольська — дочка. Стоять (зліва): голова Шкільного Комітету Вільям А. Арнольд, діючий предсідник 206-го Відділу УНС Ілія Околіта, зять Івана Кокольського Ален Гурд, гол. секретар УНС д-р Ярослав Падох, головна радна УНС адв. Анна Чопик, конґресмен Фернанд Ст. Жермен, заступниця гол. предсідника УНС Марія Душник, головний предсідник УНС Иосип Лисогір, місцевий український православний парох веч. о. Юрій Красевич, посадник Вунсакету Едґар А. Лусіє, суперінтендент Едвард Кондон, заступник гол. предсідника і керівник рекордового відділу УНС Володимир Сохан, ред. А. Драґан та проф. Трохим Пасічник.

Український Народний Союз вшановує роковини Івана Франка

Хоч від травня ц. р., коли сповнилося 110 років з дня народження й 50 років з дня смерти великого Івана Франка, проминуло чимало часу й скоро промине його ювілейний рік, якось мало чуємо про відзначування цього подвійного ювілею. Ще найчастіше поминають Великого Каменяра Відділи УНСоюзу, які прийняли його за свого патрона й провідника в громадському житті.

Недавно відбулося таке союзове, а водночас загальногромадське, Франківське свято у Виппані, стейту Ню Джерзі, яке влаштувало для місцевої й довколишньої громади Товариство ім. Івана Франка, 172-ий Відділ УНСоюзу.

Святочна Академія на пошану І. Франка відбулася в просторій залі місцевої католицької церкви і на її зміст склалися вступне слово секретаря Відділу Василя Осадчука, промова про епохальне значення Франка для Галичини й всієї України, проведене на тлі аналогії життьової долі й національної ролі Тараса Шевченка й Івана Франка; виступи співачки Зенoвії Бундзяк, при акомпаніяменті Галини Клим, яка проспівала ряд пісень під слова Франка; гра на арфі Марії Леськів, яка прибула на свято в товаристві свого чоловіка, відомого діяча з Ньюарку і свого сина, та декламація творів Франка сестер Катрусі і Діяни Курилко.

Свято розпочалося американським гимном, а закінчилося відспіванням Франкового гимну „Непора". Після академії відбувся громадський бенкет, яким проводив голова Товариства Андрій Ружон. Промовляв голова місцевого Відділу УККА інженер Гураль, який з вдоволенням повідомив громадянство, що вже пороблено конкретні заходи для побудови дому УККА в Виппані й що на цю ціль вже зібрано й задекляровано 10,000 долярів.

На запрошення голови промовив ще д-р Я. Падох, касир УККА, від Централі УККА, а зокрема його УНФонду, закликаючи місцеву громаду масово піддержати УНФонд й до кінця року скласти свій національний даток.

З черги запрошено до слова приявного на бенкеті головного радного й обласного організатора УНСоюзу Степана Гавриша, який закликав приявних гуртуватися коло свого Товариства, що водночас є Відділом УНСоюзу, з дітьми й внуками, бо чимало з них ще стоять осторонь своєї громади. Було наявним, що дух Івана Франка об'єднує цю невелику, але прикладну громаду й веде її шляхом його заповітів.

А. Б.

Емануїл Притула переобраний на голову Балтіморсько-Вашинґтонської Округи

Балтимор, Мд. — В минулу суботу, 29-го жовтня 1966 р. тут, в приміщенні „Самопомочі" відбулися чергові загальні окружні збори Окружного Комітету Відділів Українського Народного Союзу Балтимору, Вашинґтону і околиці. На зборах були секретарі та інші представники усіх Відділів Округи крім Відділу ч. 260 з Берліну. Особливо радо вітали приявні секретаря 320 Відділу в Балтиморі п. Івана Малка, який повернувся до праці після довшої недуги взяв участь у зборах й заявив, що забереться до союзової праці із давньою енергією, не тільки щоб виконати, але й перевиконати свою щорічну квоту нових членів. Збори перевели основну дискусію над станом Округи і її поодиноких Відділів, зокрема розглянули дотеперішні осяги Відділів й порівняли їх зі здобутками з попередніх років й намітили свою безпосередну ціль для успішного закінчення цього організаційного року. В минулих роках округа Балтимору й Вашинґтону належала до найкращих, зростаючи звичайно на десять відсотків свого членства. Порішено, що цьогорічний вислід праці щонайменше досягне висліду попереднього року. В тому напрямі всі приявні Відділи добровільно піднялися виконати ними ж запропоновану працю й то не пізніше, як до кінця цього року.

Після прийняття протоколу раніших зборів та звітів, які склала окружна управа, обрано нову управу, яку знову очолив відомий місцевий, союзовий і громадський діяч Емануїл Притула. До нової управи ввійшли також: д-р Ярослав Гелета і Адам Ціздин, як місто-голова, Іван Малко як касир, М. Хома і П. Шнайдер як секретарі та М. Хомішак, О. Зинюк і О. Стельмах, як контролери. Окружна управа зобов'язалася допильнувати, щоб ухвали зборів та зобов'язання поодиноких Відділів були вповні виконані.

ТРОЙСЬКА СОЮЗОВА ОКРУГА ВІДБУЛА ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

Вотервліт, Н.Й. — В неділю 30-го жовтня 1966 р., тут відбулися окружні організаційні збори педставників Відділів УНСоюзу з Трой, Вотервліт й околиці, в залі Українсько - Американського Горожанського Клюбу при 402 — 25-та вул. У зборах взяли участь пп. Павло Шевчук, голова округи, И. Білинський, І. Зедран, Р. Маселко і А. Урбан з 13 Відділу; В. Жмуд і М. Павлів з Відділу ч. 57; П. Джінджиристий, В. Колодій і Є. Наболотний з Відд. ч. 191; Д. Олійник, В. Труфин і Г. Грицай з Відд ч. 266 і І. Кошикар зі сувідної округи в Ютиці. Відд. 484. Неприсутніми були Відділи ч. 57 з Бродаблін, 150 з Пітсфілд та 476 і 477 з Гаднону.

Збори відкрив й ними проводив голова округи Павло Шевчук, який зложив докладний звіт стану праці й здобутків усіх Відділів округи. Зокрема зупинившись над проблемою 57-го Відділу, який в останніх роках не проявляє діяльности, він зобов'язався відвідати цей Відділ й допомогти секретареві у праці.

Опісля головний радний Володимир Запаранюк, передав привіт й побажав успіхів для Відділів округи від Головної Управи УНСоюзу, зокрема від гол. предсідника Иосифа Лисогора та від голов. секретаря д-ра Ярослава Падоха. Виголошуючи доповідь про стан УНСоюзу й його чергові завдання, він зокрема зупинився над новими терміновими, акцидентовими й студійними грамотами. Він подав багато практичних вказівок присутнім секретарям, в який спосіб можна здобути нових членів. Апелював до секретарів, щоби найбільше звертали увагу на приєднування до союзу дітей зі студійними грамотами, та щоби допильнували старших членів з малими сумами забезпечення щоб побільшили суми забезпечення.

В дискусії після доповіді обговорено багато актуальних справ. Панько Джінджиристий гаряче апелював до молодих тут роджених урядовців, щоби вони не опускали рук від праці, а щоби продовжували союзову працю так, як колись започаткували їхні батьки.

Збори закінчено спільною перекускою, яку приготовили пані членкині 13 Відділу, з участю пароха, о. декана Богдана Волошина та понад півсотні місцевих союзових членів.

(Подав В. Запаранюк)

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

ОГОЛОШЕННЯ

Для скріплення організаційної праці Відділів та Округ УНСоюзу, з метою успішного закінчення цьогорічної кампанії й дальшого збільшення числа членів УНСоюзу на нових 6,000 членів, у місяці ЛИСТОПАДІ 1966 р. відбудуться

ОКРУЖНІ ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

НАСТУПНИХ ОКРУГ:

ДЕНЬ:	МІСЦЕВІСТЬ:	ДОПОВІДАЧІ:
4 ЛИСТОПАДА (п'ятниця):	ШИКАГО Дім Відділів УНСоюзу 841 North Western Avenue Початок о год. 7:30 веч.	СТЕПАН КУРОПАСЬ заст. гол. предсідника ПЕТРО ПУЦИЛО, гол. контролер ІВАН ІВАНЧУК, гол. контролер ГЕЛЕН ОЛЕК, гол. радна ТАРАС ШПІКУЛА, гол. радний МИРОН КУРОПАСЬ гол. радний ВОЛОДИМИР ГІРНЯК обласний організатор
5 ЛИСТОПАДА (субота):	ПАССЕЙК Український Народний Дім 237 Hope Avenue Початок о год. 6.00 веч.	ЙОСИП ЛИСОГІР, гол. предсідник АННА ДУБАС, гол. радна СТЕПАН ГАВРИШ гол. радний і обл. організатор
	КЛІВЛЕНД Український Народний Дім 2255 West 14th Street Початок о год. 6.30 веч.	інж. СТЕПАН КУРОПАСЬ заст. гол предсідника ТАРАС ШМАГАЛА гол. радний ІВАН ВАЩУК гол. контролер
	БОФФАЛО Ukrainian American Civic Center Black Rock 205 Military Road Початок о год. 4:00 по пол.	ЯРОСЛАВ ПАДОХ гол. секретар ВОЛОДИМИР ЗАПАРАНЮК гол. радний
6 ЛИСТОПАДА (неділя):	ФІЛЯДЕЛЬФІЯ Український Спортовий Осередок „Тризуб" 4930 North Broad Street Початок о год. 11:00 перед пол.	ЙОСИП ЛИСОГІР, гол. предсідник д-р ВОЛОДИМИР ГАЛАН голова Контр. Комісії ІВАН ОДЕЖИНСЬКИЙ гол. радний СТЕПАН ГАВРИШ гол. радний і обл. організатор
	ПРОВІДЕНС, Р. Ай. Заля Української Православної Церкви св. Івана Public Street Початок о год. 2:30 по пол.	ІВАН КОКОЛЬСЬКИЙ гол. касир
	РАЧЕСТЕР Ukrainian Civic Center 831 Joseph Avenue Початок о год. 5:00 по пол.	ЯРОСЛАВ ПАДОХ гол. секретар ВОЛОДИМИР ЗАПАРАНЮК гол. радний
11 ЛИСТОПАДА (п'ятниця):	НЮ ЙОРК Український Народний Дім 140-142 Second Avenue Початок о год. 7:30 веч.	ЙОСИП ЛИСОГІР, гол. предсідник МАРІЯ ДУШНИК заст. гол. предсідника ІВАН КОКОЛЬСЬКИЙ гол. касир МАРІЯ ДЕМИДЧУК гол. радна
	ДЖЕРЗІ СИТІ Український Народний Дім Fleet St. & Oakland Ave. Початок о год. 7:00 веч.	ВОЛОДИМИР СОХАН заст. гол. предсідника ЯРОСЛАВ ПАДОХ гол. секретар СТЕПАН ГАВРИШ гол. радний і обл. організатор
12 ЛИСТОПАДА (субота):	ДІТРОЙТ Український Народний Дім 4655 Martin Street Початок о год. 7:30 веч.	ІВАН ВАЩУК гол. контролер ІВАН ІВАНЧУК, гол. контролер ВОЛОДИМИР ГІРНЯК обласний організатор
	ВИЛКС БЕРРІ В домі пані К. Лукач 835 N. Penna Avenue Wilkes Barre, Pa., Поч. год. 6:00 веч.	ІВАН КОКОЛЬСЬКИЙ гол. касир СТЕПАН ГАВРИШ гол. радний і обл. організатор
13 ЛИСТОПАДА (неділя):	МОНТРЕАЛЬ Заля церкви св. Івана Хрестителя Park Extension Початок о год. 3:00 по пол.	ЙОСИП ЛИСОГІР, гол. предсідник ДМИТРО ПОПАДИНЕЦЬ гол. радний
	ЯНГСТАВН Український Народний Дім 914 Franklin Avenue Початок о год. 4:00 по пол.	ТАРАС ШМАГАЛА гол. радний
	СКРЕНТОН Ukrainian Community Center 440 Wyoming Street Початок о год. 3:30 по пол.	ІВАН КОКОЛЬСЬКИЙ гол. касир
	ПЕРТ АМБОЙ Український Народний Дім 760 State Street Початок о год. 4:30 по пол.	ВОЛОДИМИР СОХАН заст. гол. предсідника АННА ДУБАС гол. радна
	ПІТТСБУРГ Pick-Roosevelt Hotel Penn Ave. & 6th Street Початок о год. 3:00 по пол.	д-р ВОЛОДИМИР ГАЛАН голова Контр. Комісії АНДРІЙ ДЖУЛА гол. радний СТЕПАН ГАВРИШ гол. радний і обл. організатор
20 ЛИСТОПАДА (неділя):	БОСТОН Заля Православної Церкви св. Андрія 24 Orchard Hill Road Jamaica Plain, Boston, Mass. Початок о год. 2:00 по пол.	ЯРОСЛАВ ПАДОХ гол. секретар АННА ЧОПИК гол. радна
	НЮ ГЕЙВЕН Церковна Заля 567 George Street Початок о год. 4:00 по пол.	ІВАН КОКОЛЬСЬКИЙ гол. касир МАРІЯ ДЕМИДЧУК гол. радна
26 ЛИСТОПАДА (субота):	НЮАРК Український Народний Дім 140 Prospect Avenue Irvington, N.J. Початок о год. 7:00 веч. (після закінчення секр.-орг. курсу)	ВОЛОДИМИР СОХАН заст. гол. предсідника ЯРОСЛАВ ПАДОХ гол. секретар АННА ДУБАС, гол. радна СТЕПАН ГАВРИШ гол. радний і обл. організатор

СОЮЗОВЦІ! Наша мета: стотисячний УНСоюз. Допоможіть її здійснити скріпленою й систематичною працею.

ГРОМАДЯНИ! Станьте членами УНСоюзу й разом з його 87,000 членами допомагайте розбудовувати наші національні та господарські цінності.

Тільки у великій громаді можливі великі досягнення!

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION

ANNOUNCEMENT

To further expand and intensify organizing activity in Branches and in Districts so as to complete the 1966 campaign with 6,000 new members, the following

DISTRICT ORGANIZATIONAL MEETINGS

will be held during NOVEMBER 1966

DATE:	CITY:	SPEAKERS:
Friday, NOVEMBER 4	CHICAGO, Ill. Ukrainian National Association Home 841 North Western Avenue 7:30 P.M.	STEPHEN KUROPAS Supreme Vice President PETER PUCILO, Supreme Auditor JOHN W. EVANCHUK Supreme Auditor HELEN OLEK, Supreme Advisor TARAS SHPIKULA Supreme Advisor MYRON KUROPAS Supreme Advisor WALTER HIRNIAK Field Organizer
Saturday, NOVEMBER 5	PASSAIC, N.J. Ukrainian National Home 237 Hope Avenue 6:00 P.M.	JOSEPH LESAWYER Supreme President ANN DUBAS, Supreme Advisor STEPHEN HAWRYSZ Supreme Advisor and Field Organizer
	CLEVELAND, Ohio Ukrainian National Home 2255 West 14th Street 6:30 P.M.	STEPHEN KUROPAS Supreme Vice President TARAS SZMAGALA Supreme Advisor IVAN WASHCHUK, Supreme Auditor
	BUFFALO, N.Y. Ukrainian American Civic Center Black Rock 205 Military Road 4:00 P.M.	JAROSLAW PADOCH Supreme Secretary WALTER ZAPARANIUK Supreme Advisor
Sunday, NOVEMBER 6	PHILADELPHIA, Pa. Ukrainian Sports Center "Tryzub" 4930 North Broad Street 11:00 A.M.	JOSEPH LESAWYER Supreme President DR. WALTER GALLAN Chairman, Auditing Committee JOHN ODEZYNSKY Supreme Advisor STEPHEN HAWRYSZ Supreme Advisor and Field Organizer
	PROVIDENCE, R.I. Church Hall, St. John's Ukrainian Orthodox Church Public Street 2:30 P.M.	JOHN KOKOLSKI Supreme Treasurer
	ROCHESTER, N.Y. Ukrainian Civic Center 831 Joseph Avenue 5:00 P.M.	JAROSLAW PADOCH Supreme Secretary WALTER ZAPARANIUK Supreme Advisor
Friday, NOVEMBER 11	NEW YORK, N.Y. Ukrainian National Home 140-142 Second Avenue 7:30 P.M.	JOSEPH LESAWYER Supreme President MARY DUSHNYCK Supreme Vice Presidentess JOHN KOKOLSKI Supreme Treasurer MARIA DEMYDCHUK Supreme Advisor
	JERSEY CITY, N.J. Ukrainian Community Center Fleet St. & Oakland Ave. 7:00 P.M.	WALTER SOCHAN Supreme Vice President JAROSLAW PADOCH Supreme Secretary STEPHEN HAWRYSZ Supreme Advisor and Field Organizer
Saturday, NOVEMBER 12	DETROIT, Mich. Ukrainian National Home 4655 Martin 7:30 P.M.	IVAN WASCHUK, Supreme Auditor JOHN EVANCHUK Supreme Auditor WALTER HIRNIAK Field Organizer
	WILKES BARRE, Pa. Residence of Mrs. K. Lukacz 835 N. Penna Avenue Wilkes-Barre, Pa. 6:00 P.M.	JOHN KOKOLSKI Supreme Treasurer STEPHEN HAWRYSZ Supreme Advisor and Field Organizer
Sunday, NOVEMBER 13	MONTREAL, Quebec, Canada St. John the Baptist Ukrainian Church Hall Park Extension 3 P.M.	JOSEPH LESAWYER Supreme President DMYTRO POPADYNEC Supreme Advisor
	YOUNGSTOWN, Ohio Ukrainian National Home 914 Franklin Avenue 4:00 P.M.	TARAS SZMAGALA Supreme Advisor
	SCRANTON, Pa. Ukrainian Community Center 440 Wyoming Street 3:30 P.M.	JOHN KOKOLSKI Supreme Treasurer
	PERTH AMBOY, N.J. Ukrainian National Home 760 State Street 4:30 P.M.	WALTER SOCHAN Supreme Vice President ANN DUBAS Supreme Advisor
	PITTSBURGH, Pa. Pick-Roosevelt Hotel Penn Ave. & 6th Street 3:00 P.M.	DR. WALTER GALLAN Chairman, Supreme Auditing Com'tte ANDREW JULA, Supreme Advisor STEPHEN HAWRYSZ Supreme Advisor and Field Organizer
Sunday, NOVEMBER 20	BOSTON, Mass. St. Andrew Orthodox Church Hall 24 Orchard Hill Road Jamaica Plain, Boston, Mass. 2:00 P.M.	JAROSLAW PADOCH Supreme Secretary ANNA CHOPEK Supreme Advisor
	NEW HAVEN, Conn. Church Hall 567 George Street 4:00 P.M.	JOHN KOKOLSKI Supreme Treasurer MARIA DEMYDCHUK Supreme Advisor
Saturday, NOVEMBER 26	NEWARK, N.J. Ukrainian National Home 140 Prospect Avenue Irvington, N.J. 7:00 P.M. (Following Sec.-Org. Training Course)	WALTER SOCHAN Supreme Vice President JAROSLAW PADOCH Supreme Secretary ANN DUBAS, Supreme Advisor STEPHEN HAWRYSZ Supreme Advisor and Field Organizer

UNA MEMBERS: Our goal is 100,000 members! Help attain this goal by intensified and systematic campaigning.

UKRAINIANS: Enroll in the UNA and join its 87,000 members in building up our national and economic strength!

Great achievements are possible only in a great organization!

● **Католицька Церква у Франції** виготовила плян, щоб увести в ієрархію одружених дияконів, які виконували б частину священичих функцій. Цей плян має ще затвердити — або відкинути чи поручити зміни — Папа.

Боффало, Н. Й.

ВШАНУВАЛИ СЛ. П. СТЕПАНА БАНДЕРУ

В сьому річницю трагічної смерти сл. п. Степана Бандери Організації Українського Визвольного Фронту в Боффало відзначили цю трагічну дату 15-го й 16-го жовтня. В суботу в пополудневих годинах на українській щоденній радіопрограмі п. Василя Шарвана присвячено півгодини Провідникові Українського Визвольного Руху Степанові Бандері. На програму склалися: вступне слово спікерки пані Ірини Чмоли, промова проф. Зенона Сагана та революційні і повстанські пісні.

В неділю в ранніх годинах відправлено панахиду в українській католицькій церкві, яку відслужив о. Андрій Стасюк. Вечором відбулися святочні сходини громадянства в українському домі „Дніпро" у приміщенні читальні ім. Тараса Шевченка. Сходини відкрив інж. Сергій Квасницький, який представив постать Провідника ЗЧ ОУН, його революційну боротьбу за Українську Самостійну Соборну Державу та трагічний день його смерти. Сергій Квасницький попросив всіх присутніх на залі вшанувати пам'ять Провідника ОУН і незламного борця за волю України сл. п. Степана Бандеру одно-хвилинною мовчанкою.

Реферат про сл. п. Степана Бандеру виголосив голова 22-го Відділу ООЧСУ в Боффало п. Михайло Палцан. Прелеґент вказав шлях визвольної боротьби українського народу 1918-20 рр. за Українську Самостійну Соборну Державу, боротьбу УВО-ОУН у підпіллі зі всіми окупантами на всіх українських землях, варшавський процес і відважну поставу на цьому процесі Крайового провідника ОУН сл. п. Степана Бандери, проголошення відновлення Української Держави 30-го червня 1941 року, арештування німцями прем'єра українського уряду п. Ярослава Стецька та Крайового Провідника ОУН Степана Бандери, що дав наказ проголосити Акт 30-го червня відновлення УССД у Львові, повстання Української Повстанчої Армії — УПА, її леґендарних воїнів, перебування Провідника революційного підпілля ОУН в німецькому концентраційному таборі, вихід на волю, його дальшу боротьбу з найбільшим ворогом всього людства — червоною Москвою та трагічну смерть цього леґендарного Провідника ОУН Степана Бандери.

На закінчення відспівано український національний гимн — „Ще не вмерла Україна".

Микола Пінкас

● **У Польщі появилася** книжка „Як довго ще, кардинале?" якогось Юзефа Семека з лайками проти кардинала Стефана Вишинського, якого автор книжки, комуністичний пропаґандист, називає „ворогом поступу, народу і його інтересів".

Листопадові Роковини в Ню Йорку

У музично - мистецькій частині Листопадових Роковин, що їх влаштовує Об'єднаний Комітет Американсько - Українських Організацій Ню Йорку в неділю 6-го листопада в залі Джуньйор Гай Скул при Ев. Б — візьмуть участь п. А. Гавдяк (сопрано), Лев Рейнарович (баритон) і хор „Трембіта" з Нюарку під керівництвом д-ра І. Соневицького. Ці рядки присвячуємо програмі та її виконавцям.

На естраді метрополітального Ню Йорку перший раз виступить відома співачка на терені Нюарку п. Анна Гавдяк, яка є солісткою хору „Трембіта". Співачка виконає три пісні, а саме Я. Степового „Куди ж ти згинув рідний краю", Д. Січинського, „Дума про Нечая" і А. Гнатишина „Зелена діброво".

Лев Рейнарович — б. співак Українського Театру Опери і Балету у Львові, який своїми високоякісними постановками в рр 1941-44 зробив славу першоякісного оперного театру в Европі. Лев Рейнарович знаний нашій публіці не тільки як артист - співак; він є засновником і душею Українського Оперного Ансамблю в Ню Йорку, який тепер ставить „Сватання на Гончарівці" К. Стеценка. Він виконає арію Богдана з опери „Богдан Хмельницький" — муз. К. Данькевича, „Засумуй трембіто" — Н. Нижанківського та „Друзі, вперед" — муз. Б. Пюрка в обрібці М. Фоменка.

Український мішаний хор „Трембіта" з Нюарку, який минулого року відзначав 15-ліття свого існування, успішно працює тепер під батутою д-ра І. Соневицького і здобуває чим-раз більше признання одного з найкращих хорів в Америці (рецензії проф. Д. Каранович-Гординської в „Свободі" та д-ра Р. Криштальського в „Свободі" і "Америці").

Хор „Трембіта" виконає пісні „Козака несуть" М. Леонтовича, „Пісне моя" — Д. Січинського (в перерібці для мішаного хору) композитором І. Соневицьким) та „Думу-пісню" М. Гайворонського. Акомпаніяторкою хору „Трембіта" є п. М. Павловська.

Д-р Ігор Соневицький — молодий український музик, діяльний як композитор, музиколог, дириґент, педагог, пяніст - акомпаніятор та музичний критик. Автор кантати „Любіть Україну" (яка була нагороджена на 1-му Конкурсі Хорів в Америці), фортепіянового концерту, низки сольоспівів, балету „Попелюшка" в 3-ох діях, прем'єра якої відбудеться в лютому 1967 р. Його сольоспіви залюбки виконують визначні наші співаки і мають великий успіх у публіки. У вересні ц. р. вийшла з друку нова праця д-ра І. Соневицького з ділянки історії української духовної музики кінця XVIII стол. під заг. „Артем Ведель і його музична спадщина". Тепер, як довідуємося, він підготовляє до друку повну збірку творів А. Л. Веделя. Слід згадати, що д-р Соневицький є дириґентом двох хорів — в Нюарку і Ню Йорку. Його часто запрошують до Клівленду на гостинні виступи. І. Соневицький є активний як пяніст - акомпаніятор.

В Шикаґо відбувся 4-ий З'їзд Асоціяції Української Католицької Преси

(Закінчення зі стор. 1-ої)

димир (Франція), Верховний Уряд Чина Святого Василія Великого (Рим), Український Християнський Рух, Спілка Українських Журналістів (Німеччина) Спілка Українських Журналістів Америки та ін. Привітальну промову виголосив о. шамбелян Петро Леськів — парох Катедральної Церкви св. о. Николая в Шикаго. Про чотиро-літню діяльність Асоціяції звітували президент Асоціяції д-р Л. Мидловський і секретар Микола Вайда.

У висліді дискусії З'їзд схвалив абсолюторію уступаючим керівним органам, з особливим признанням за всебічно успішну працю президента Асоціяції ред. д-рові Л. Мидловському.

Дотеперішню назву „Асоціяція Української Католицької Преси" змінено на „Українська Католицька Асоціяція Преси", щоб поширити членство також для українських католицьких журналістів, що працюють поза українською католицькою пресою.

На наступну каденцію осідком Асоціяції буде Філядельфія, а черговий П'ятий З'їзд УКАП відбудеться 1968 р. в Торонті.

Нові керівні органи УКАП обрано в такому складі: Головна Управа: голова — д-р Л. Мидловський, 1-ий заст. голови з Канади — о. д-р О. Купранець, 2-ий заст. голови з ЗДА і організаційний референт М В. Дольницький, секретар — М. Вайда, скарбник — М. Денисюк, представник до Міжнародної Католицької Унії Преси — д-р В. Янів, референт професійної освіти — д-р В. Маркусь і реф. суспільної опіки о. Я. Свищук.

Контр. Комісія: голова — о. д-р В. Гавліч ЧСВВ та д-р Гр. Лужницький і о. Семен Іжик. Товариський Суд: голова — о. Петро Хомин та о. Іван Шевців і М. Пасіка. З'їзд схвалив резолюції, що є виявом становища членів УКАП в церковно - релігійних та громадсько - суспільних справах.

Зустріч учасників З'їзду з представниками українського організованого громадянства відбулася у формі врочистого бенкету, що ним проводив о. д-р В. Гавліч ЧСВВ. Під час зустрічі виголошено три доповіді: о. д-р В. Гавліч: „Соборовий Декрет про засоби зв'язку; о. Я. Свищук: „Огляд з Конференції Католицької Преси Америки і Канади; М. Вайда: „Українська католицька преса у вільному світі". Від представників громадянства вітали З'їзд мгр Ст. Скробач — головний радний СУК „Провидіння" і д-р Р. Верес — голова Товариства Українських Бібліотекарів Америки.

Привітальну промову виголосив також А. Бялесевіч редактор місцевого польського щоденника „Дзєннік Чікаґовскі", а молитву після бенкету провів о. Міґалічек, сеньйор чеських журналістів. Був приявний також фоторепортер американського католицького тижневика „Ню Ворлд".

В дискусійній частині З'їзду відбулася на високому рівні виміна думок на актуальні теми українського церковно - релігійного та громадсько - політичного життя. В цій частині промовляли майже всі делеґати З'їзду. Завдяки особливо вмілому веденню модератоції надзвичайно цікавої в ром о. д-ром В. Гавлічом, українських умовах дискусії, бесідники мали змогу без обмежень думки і часу висловити свої різнородні погляди на найважливіші проблеми нашого життя (стан Української Католицької Церкви, взаємовідносини нашої Ієрархії, справа Патріярхату, про т. зв. культобмін, відносини в громадсько - політичному секторі і ін.).

В рамах З'їзду була влаштована виставка української католицької преси у вільному світі, що її зорганізував секретар Асоціяції М. Вайда. Виставка дала перегляд усієї української католицької преси й втішалася зацікавленням місцевого громадянства.

На закінчення З'їзду в неділю 30 жовтня 1966 в Катедральній Церкві св. о. Николая о. д-р Гавліч ЧСВВ в сослуженні о. д-ра О. Купранця ЧСВВ і о. Я. Свищука відправив торжественну Службу Божу, з проповіддю пароха Катедри о. шамб. П. Леськова. Співав церковний хор „Славута" під управою д-ра Яр Кокорудза.

Господарем З'їзду була Редакція „Нової Зорі", якої редактор о. Я. Свищук із своїми співробітниками дуже дбайливо перевели підготовку для переведення З'їзду, видавши також пропам'ятну книгу.

Микола Денисюк

ВІДВІДИНИ ПРЕЗ. ДЖАНСОНА НА КОРЕЇ

Кінцевим етапом подорожі през. Джансона до країнах Далекого Сходу була Південна Корея. На фото: Дружина Президента, пані Джансон одержує почесний докторат Жіночого Університету в Сеулі.

Сл. п. сотник Володимир Рибак

Активний член 423 Відділу УНС ім. полк. Е. Коновальця в Шикаго, кол. Усусус, сотник армії УНР, урядовець „Сільського Господаря" — відійшов з цього світу вночі 26 липня після тяжкої грудної недуги і після двох тяжких операцій, сотник Володимир Рибак.

Покійний Володимир був щирим помічником і заступником секретаря Відділу — тож секретар п. Т. Носієвич теж щиро опікувався Покійним в часі його довгої недуги а УНС уділяв грошову хворобову допомогу.

В часі Укр. Визвольних Змагань, коли вороги зі всіх сторін напастували Україну — їх було чотири брати в рядах УСС:

Покійний сотник Володимир Рибак, що один із перших вступив в ряди УСС у Львові і, не чекаючи війни, враз з першою сотнею УСС вправляв на Кайзервальді під Львовом, а потім з Першою Сотнею відбув (в 1914 р.) перший бій з московськими ордами . . .

В 1918 році один із перших вступив в ряди армії УНР (Зап. Дивізія).

Другий д-р Евген Рибак, попав щасливо в реєстр УСС в Стрию і з Леґіоном УСС а потім з УГА і УНР відбув воєнну Одиссею та доживає віку у соняшній Аргентині.

Третій мґр. Норберт (Дзюнко) Рибак — відісланий (в 1914 р.) зі Стрийської Збірки УСС до дому, але в 1915 принятий до УСС-ів — пройшов Стрипу, Зол. Липу, Серет а потім Дніпро із славними УСС побратимами, як теж в рядах 5 -ої бригади УГАрмії і 3 див. У НР армії як старшина — четар закінчив воєнний змаг, котрий прийшлось продовжувати в рядах УВО і ОУН . . . і через тюрми і концетраки та через еміґраційну скитальщину добився до Шикаґа напостійне.

Знедолений хворобою серця, проживає з емґритури, як теж з добродійної хворобової допомоги УНСоюзу.

Четвертий Мануїл Рибак, в 1918 році пішов слідами своїх братів і, вступивши до І Кін. пол. Бриґади УСС при УГА, відбув чортківську офензиву, похід на Київ і через трикутник та чотирокутник смерти повернув додому, щоб по 20 літах, під натиском того самого ворога мусіти скитатися й врешті осісти на постійне в Шикаґо.

І так із чотирьох, колись молоденьких стрільчиків той перший відійшов від нас передчасно знеможений недугою у другий кращий світ небесний, на котрий попрощали його з жалем його побратими з молитвою до Господа Бога, щоб дав покійному краще буття у Господніх Небесах та щоб осталась по ньому Вічная Пам'ять.

На місце вічного спочинку (цвинтар св. Миколая) відпровадили Покійного побратими і приятелі, а голова Станиці УСС в Шикаґо сотник А. Артимович попрощав: „Спи, Влодку спи. Про долю кращу і про волю України тихо сни!

С. Р.

Республіканці бояться, що бойкотування крамниць послабить їхню виборчу кампанію

Вашинґтон. — Численні республіканські кандидати заявляють, що бойкотування жінками великих харчових крамниць послабить виборчу кампанію республіканців, бо жінки протестують проти власників цих крамниць, а не проти Уряду президента Джансона, який завинив в тому, що в останньому часі подорожчали харчі. Республіканці твердять, що це демократи підтримують бойкот жінками крамниць, щоб не шкодити демократичним кандидатам. Республіканці заявляють, що це Уряд спричинив інфляцію, внаслідок якої збільшилися ціни на харчі, бо втратив на вартості долляр. Але демократи протестують проти цього твердження республіканців, кажучи, що це стихійно самі жінки почали бойкотувати 17-го жовтня департаментові харчові крамниці в Денвері, Колорадо, звідки цей рух поширився на інші міста. Пані Естер Пітерсон, дорадник Президента в консумпційних справах, відкидає твердження республіканців, заявляючи, що бойкот жінками крамниць не має політичного підложжя.

Купуйте в підприємствах що оголошуються в „Свободі"

ВЕЧІР СТ. ЛУЦИКА В ЛМКЛЮБІ В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — В доповненні до звідомлення з вечора, присвяченого пам'яті сл. п. Степана Луцика, що відбувся в п'ятницю мин. тижня в ЛМ-Клюбі в Ню Йорку, повідомляють, що баритонові Осипові Стецурі акомпаніювала при фортепіяні проф. Євгенія Курилович-Чапельська. Осип Стецура, який, є членом пластового куреня УПС „Лісові Чорти", до якого належав також сл. п. Степан Луцик, відспівав три пісні „Зацвіла в долині" „На чужині" А. Гнатишина та „Ой, нагнувся дуб високий" М. Гайворонського.

Осіння Зустріч 83-го Відділу СУА

У свою многогранну роботу 83-ий Відділ Союзу Українок Америки включає також осінні зустрічі. Такі зустрічі плянуються з метою зближення членок нашого Відділу і їх родин. Осіння зустріч для нас це немов родинне свято. Та зустріч є важною ще й тому, що восени був зорганізований наш Відділ.

Цьогорічна Осіння Зустріч відбулася в суботу 22 жовтня. В гарно прикрашеній залі Літературно-Мистецького Клюбу в Ню Йорку зійшлися членки Відділу із своїми чоловіками та запрошені гості. Зустріч відкрила голова 83-ого Відділу СУА п. Варка Бачинська, вітаючи присутніх. Вона підкреслила значення Зустрічі для членок та їх родин. Здається найбільшою атракцією вечора був скеч під назвою „ Вечір талантів" пера членки Відділу п. Марти Бачинської, яка вдало в гумористичний спосіб представила важливі й актуальні проблеми. Ролі були виконані членками нашого Відділу, які направду по мистецьки вив'язалися зі своїх завдань.

Великий успіх вечора можна приписати вмілому веденню програми п. Олімпією Роговською, імпрезовою референткою Відділу. Обдуманість програми та добра організація були очевидні, і присутні були надзвичайно вдоволені з гарної імпрези. Буфет приготований членками Відділу був багатий і смачний.

Проведений час в милій родинній атмосфері напевно залишиться надовго в пам'яті всіх присутніх. Осіння Зустріч Відділу — це була належна нагорода членкам за їх мозольну роботу протягом цілого року, а їх чоловікам ця зустріч дала нагоду ближче приглянутися праці своїх дружин.

Е. І.

ПОКАЗОВІ СЕЛА

Як уже повідомлялось в „Свободі", в Україні мають збудувати 16 показових сіл: Кошманівку — на Полтавщині, Чапаївку — на Черкащині, Восход і Петрівку — в Криму, Половинкіно — на Луганщині, Шабо — на Одещині та ін.

Тепер, — повідомляє „Культура і Життя" з 9-го жовтня, — проєктування їх уже закінчено і почалося будівництво.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 5 ЛИСТОПАДА 1966 р.

ДІТРОЙТ, Міш. Збори Т-ва ім. гетьм. І. Мазепи — 183 Відд. о год. 6:30 веч. в приміщенні УНДому при вул. Мартин. Проситься членів прибути. — Управа.

БРУКЛИН, Н. Й. Місячні збори Т-ва ім. Б. Хмельницького — 158 Відд. в УНДомі при 216-218 Grand St. о год. 8-ій веч. Проситься вплачувати вкладки до 25 кожного місяця і привести кандидатів у члени УНСоюзу. — Ю. Сокол, предс., Н. Дубовецький, рек. секр.

НЕДІЛЯ, 6 ЛИСТОПАДА 1966 р.

СИРАКЮЗИ, Н. Й. Місячні збори Т-ва Укр. Січ — 39-ий Відд. о год. 3-ій по пол. в залі УНДому. В програмі: організаційний і фінансовий звіти та звіт делеґата з 9-го Конґресу УККА. Побір чл. вкладок в суботу: 7-10 веч. і в неділю: 12-3 по пол. Пригадується і проситься ввічливо ВШ. Членів приспішити вплату чл. вкладок обов'язково до кінця цього року, як рівнож про численну участь на зборах. — Управа.

ТАРЗАН, ч. 5713. Призначений на смерть!

TARZAN WAS LED THROUGH THE INDIAN VILLAGE STREET TOWARD AN IMPRESSIVE STONE BUILDING.

INSIDE, A WIZENED OLD MAN, THE KING, SPOKE IN A COLD VOICE.

"PRAY TO YOUR GODS, WHITE MAN— TOMORROW YOU DIE!"

Тарзана завели вулицею індіянського села до вражаючого камінного будинку.

В середині до нього промовив зморщений старий чоловік, король холодним голосом.

Молися до своїх богів, білий чоловіче . . . Завтра ти згинеш!